Guitarr-Klangen.

Benson

Guitarr-Klangen,

En Samling af Lifliga Sånger

SATTA MED

ACKOMPAGNEMANG

:FÖR:

GUITARR.

SAMLADE, SATTA OCH UTGIFNA AF

P. BENSON.

MINNEAPOLIS, MINN.

FÖRORD.

Lofven Herren på cittra, lofsjungen honom till tiosträngad harpa! Sjungen honom en ny sång, rören strängarne till härligt jubel! Ty Herrens ord är sannfärdigt, och hvad han lofvar det håller han. Ps. 33: 2—4.

Efter att undertecknad en längre tid insett behofvet af en samling lifliga sånger, satta med ackompagnemang för guitarr, varder härmed en sådan i Jesu namn utgifven. Måtte nu allt det ädla, oförgängliga sädet i dessa sånger vid deras sjungande och spelande falla i god jord.

Minneapolis, Minn., i September, 1893.

P. BENSON.

Elektrotyperad hos A. L. Skoog, Minneapolis, Minn.

Första sättet. Qvinten stämmes på femte bandet i likhet med en A-tonpipa, B-strängen på femte bandet i likhet med qvinten lös, G-strängen på fjerde bandet i likhet med B-strängen lös, D-basen på femte bandet i likhet med G-strängen lös, A-basen på femte bandet i likhet med D-basen lös och E-basen på femte bandet i likhet med A-basen lös.

Andra sättet. Qvinten och B-strängen stämmas på samma sätt som härofvan angifvits. Sedan stämmes G-strängen lös i likhet med qvinten på tredje bandet, E-basen på tredje bandet i lik het med G-strängen lös, A-basen lös i likhet med G-strängen på andra bandet och D-basen lös i likhet med B-strängen på tredje bandet.

Önskar man guitarren stämd lägre, hvilket är fördelaktigt för så väl strängarna och instrumentet som en låg röst, så stämmes qvinten på sjette bandet i likhet med tonpipan; önskar man den ännu lägre, stämmes qvinten på sjunde bandet i likhet med tonpipan, och sedan fortsättes stämningen såsom föreskrifvits.

FÖRKLARING AF VISSA BETECKNINGSSÄTT.

Den romerska siffran i början af sångerna hänvisar till ett af de tre följande sätt att anslå strängarna:

I. Basen anslås först, sedan de tre andra, nemligen G, B och E på en gång två gånger

II. Basen och qvinten anslås på en gång, derefter G, sedan B, en gång hvardera.

III. Basen och qvinten anslås på en gång, derefter G, sedan B och åter igen G, en i sender och en gång hvardera.

Många flera sätt finnas, men de anförda torde vara nog för nybörjare att gifva akt uppå.

Alla i sångerna öfverstrukna ord ($\overline{\text{sålunda}}$) skola sjungas, innan strängarne anslås.

L. s. betyder lösa strängar, då E-basen, G, B och qvinten begagnas; *S* betyder septim, *Am.* A moll, *Dm.* D moll, *hA* högt A, *hD* högt D och *hE* högt E.

ACKORD-

C. SEPTIM. F. B♭. C.

1 2 3 4 5 6 7 8

C dur. F dur.

EADGBE

A. D. E. B. A.

1 2 3 4 5

A dur. E dur.

Förklaring öfver tabellen. De långa uppåtstående linierna beteckna strängarna på guitarren, de korta tvärs öfver, banden, och siffrorna, numren på banden. De öfre märkena visa, huru ackor-

TABELL.

P. Benson, 1893.

G. C. D. A. G.

1 2 3 4 5

G dur. D dur.

Högt A. Högt D. Högt E. A Moll. D Moll.

1 2 3 4 5 6 7

den skola tagas, och de nedre hvilka strängar, som skola begagnas för ackorden. De långa, feta linierna tvärs öfver ofvanför de nedre märkena sammanbinda ackorden, hvilka bilda en dur.

NOTERNAS NAMN OCH LÄGE I DISKANTEN, SAMT HVAR DE TAGAS PÅ GUITARREN.

E-basen.			A-basen.			D-basen.			G-strängen.		B-strängen.			Qvinten.							
0	1	3	0	2	3	0	2	3	0	2	0	1	3	0	1	3	5	7	8	10	12
E	F	G	A	B	C	D	E	F	G	A	B	C	D	E	F	G	A	B	C	D	E

Obs. o betyder lös sträng, 1 första bandet, 2 andra o. s. v.

OM OLIKA NOTERS OCH PAUSERS TIDSVÄRDE, ÅTERTAGNINGSTECKEN M. M.

Helnot: Halfnot: Fjerdedelsnot: Åttondedelsnot: Sextondedelsnot: Återtagningstecken:
Helpaus: Halfpaus: Fjerdedelspaus: Åttondedelspaus: Sextondedelspaus:

På en helnot hålles ut fyra taktslag, på en half två, på en fjerdedels ett, på en åttondedels ett halft, och på en sextondedels ett fjerdedels taktslag. Vid pauserna göras lika långa uppehåll som motsvarande noters värde. En punkt efter en not eller paus gör värdet af den samma en half gång större. Ett sharp (♯) framför en not höjer densamma ett halft tonsteg eller ett band på guitarren. Ett flat (♭) framför en not sänker densamma ett halft tonsteg. Ett återställningstecken (♮) framför en not återställer densamma till vanlig höjd. Ett sharp i början af musikstycket höjer alla F i hela stycket, hvilket då spelas i G dur, två sharps höja alla F och C, och stycket spelas då i D dur, tre sharps höja alla F, G och C och stycket spelas då i A dur, fyra sharps höja alla F, C, G och D i hela stycket, hvilket då spelas i E dur. Ett flat satt i början af musikstycket, sänker alla B i hela stycket, hvilket då spelas i F dur. Ett sharp eller flat inuti musiken gäller endast för den och följande noter med samma namn inom den takten. All musik indelas i takter medelst taktstreck tvärs öfver linierna. Siffrorna utsatta i början af musik tillkännagifva i hvilken takt stycket är satt, eller huru stort tidsvärde det finnes för hvarje stämma inom hvarje takt, såväl noter som pauser inberäknade. Då återtagningstecken förekomma, repeteras stycket från början, eller från samma tecken till höger om taktstrecket. *D. C.* betyder *Da Capo*, samma som repetera från början till *Fine* eller till slutet, då ej *Fine* är utsatt. *D. S* betyder *Dal Segno*, samma som repetera från tecknet (𝄋) till *Fine* eller till slutet, då ej *Fine* är utsatt.

OM BRUKET AF CAPO D'ASTRO.

Nedanstående tabell visar, huru man kan erhålla motsvarande durer för tre eller flera guitarrer genom begagnandet af capo d'astro. Obs.—Första guitarren måste alltid vara utan capo d'astro och alla guitarrerna stämmas lika från början.
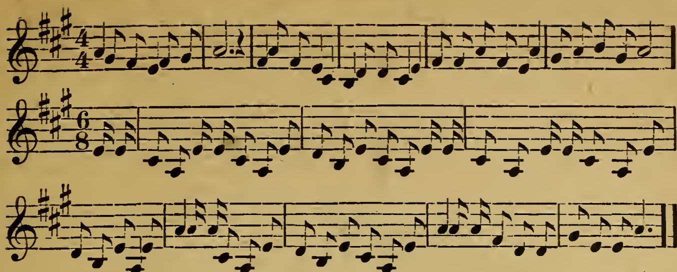
Den dur i hvilken man spelar på första guitarren.	Det band der capo d'astro sättes på andra guitarren.	Den dur i hvilken man spelar på andra guitarren.	Det band der capo d'astro sättes på tredje guitarren.	Den dur i hvilken man spelar på tredje guitarren.
C dur..........	..5:te	..G dur	....	....
D dur..........	..2:dra	..C dur	..7:de	..G dur ....
E dur..........	..2:dra	..D dur	..4:de	..C dur ....
F dur..........	..3:dje............	..D dur	..5:te............	..C dur ....
G dur..........	..5:te............	..D dur	..7:de	..C dur ....
A dur..........	..2:dra	..G dur	..7:de	..D dur ....

NOTERNAS LÄGE PÅ FINGERBRÄDET TILL TOLFTE BANDET.

Lösa strängarnes namn och nummer.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
E 1:a	F		G		A		B	C		D		E
B 2:a	C		D		E	F		G		A		B
G 3:e		A		B	C		D		E	F		G
D 4:e		E	F		G		A		B	C		D
A 5:e		B	C		D		E	F		G		A
E 6:e	F		G		A		B	C		D		E

"Sharps" (♯) tagas på nästa band närmare stallet och "flats" (♭) på nästa närmare hufvudet på guitarren.

REGISTER.

hA hE D A D hE hA
Hemåt jag riktar min håg!
D A E A
Här jag ej trifves, hemåt jag drifves.
D A hE hA
Det är redan saligt, tänka deruppå! :||

————————A E A
Kör. Hvem vill komma! :|| till Sion det sköna?
E A
Hvem vill komma! :|| Till Sion, Guds stad?
E A
Hemåt emot Sion det härliga sköna,
D hE hA
Hemåt emot Sion Guds härliga stad.

Broder och syster, följ med!
Se ej tillbaka, verlden försaka,
Se nu blott på Jesus! hemmet snart vi nå. :|| Kör. Jag vill

Hemma der fins ingen nöd.
O jag vill ila, törs här ej hvila, [hemma.
Förr än jag har hunnit hemmet uti höjd. :|| Kör. Snart är jag
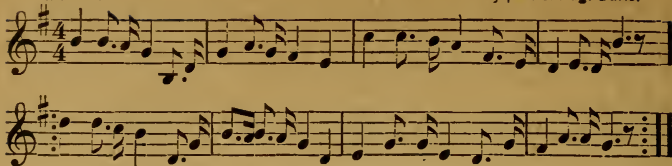
Tänk då min vän när vi få,
Harporna spela, ingen skall fela,
Alla skola lofva, Lammet uti höjd. :||

Kör. Då är' vi hemma :|| I Sion det sköna,
Då är' vi hemma ;|| I Sion, Guds stad.
Der aldrig en smärta, skall såra vårt hjerta,
Blott sällhet få njuta i fullaste drag.

Saliga hem hos vår Gud,
Der vi få sjunga, med en ny tunga,
Evigt få vi lofva vår himmelske far. :|| Kör. Då är' vi.

N:o 2. HEMÅT VI VANDRA.

L. N—d. By per. of Aug. Davis.

III.

G C
Hemåt vi vandra, på vägen som leder,
D G
Upp till den saliga, himmelska frid;
||: Der Herren Jesus oss hvila bereder,
C D G
Efter all möda, all oro och strid. :||

Blott några dagar af jordlifvets möda,
Se'n få vi njuta af sällhetens fröjd;
||: Blott några stunder än hjertat skall blöda,
Glädje oss väntar på sällhetens höjd. :||

Syskon, sen målet i fjerran sig höjer!
Målet är himlen, o skynden åstad!
||: Ögat nu re'n af dess glans sig förnöjer,
Själen sig svingar, dit uppåt så glad. :||

Snart af Guds närhet fullkomligt vi njuta,
Skåda Guds Lam uti härlighet stor.
||: Aldrig vår lofsång om Jesus skall sluta,
Evigt den brusar i himmelens kor. :||

Hemåt vi segla, vid rodret står Jesus,
Sjelf han oss för genom jordlifvets strid.
||: Snart få vi hamna vid himmelska stranden,
Resan blott räcker en kort, liten tid! :||

Fyll våra segel, o himmelska vindar,
Fören oss framåt i nöd och i lust!
||: Resen er höga, I skummande böljor,
Snabbare går det mot hemlandets kust. :||
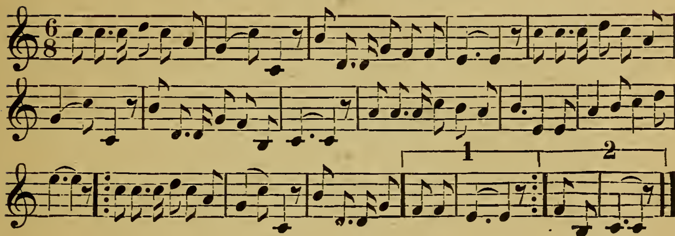
Lägren er kring oss, I ödsliga dimmor,
Kursen är ställd emot himmelens strand.

‖: Fukten vårt segel, I kyliga skurar,
Re'n skiner solen från sällhetens land. :‖

Framåt det går genom motgång och medgång;
Hemåt det går genom mörker och ljus.
‖: Härligt det går genom nöd, genom fröjder!
Uppåt det går till Guds härlighets hus.:‖

Der skall ej ögat mer fuktas af tårar,
Dit skall ej ofridens stormar mer nå
‖: Frestelsens pilar oss der aldrig såra,
När på de gyllene gator vi gå. :‖

N:o 3. GUD, MIN TRÖST.

I.

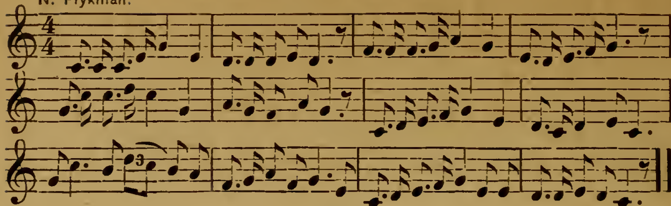
C F C S C
Trösta min själ uppå Herren, Glöm ej att han har dig kär.
C F C S C
Om än han synes dig fjerran, Vet dock att han är dig när.
A m. E A m. F E
Fast du härnere får vara En främling och en gäst,
C F C S C
‖: Gud dock med dig skall förfara, Som du betarfvar det bäst :‖

Under de vexlande tider, Prisa den vishet som styr,
Fast du, o menniska, lider, Vet dock att morgonen gryr.
Den, som är älskad af Herren, Får under agan stå;
‖: Vare det då från mig fjerran, Att längre sörjande gå. :‖

Snart skall min Jesus hemföra, Sin dyrt förvärfvade brud,
Evigt lycksalig mig göra, Klädd i ovanskelig skrud.
Ja, Herrens löften är sanna; När jag dem tröstar på,
‖: Sjunger jag gladt: hosianna! Amen. Ja, ske mig alltså! :‖

N:o 4. FRAMÅT.

N. Frykman.

III.

C S
Vill du skåda Jesus, I de sällas land,
F C
Broder gör dig redo, tag din staf i hand,
F C
Ut ur lägret hasta, med Guds lilla här,
S C
Kämpa, tills du vinner, segerkronan der.
C S F C
Kör. Framåt, framåt! Från kraft till kraft vi gå,
S C
Tills inför Gud på Zion, med fröjd vi träda få.

Här är du ej hemma,här skall du ej bo,
Först vid Jesu sida, väntar evig ro.
Hur din lott på jorden, än må falla, si!
Endast uti Jesus, Kan du lycklig bli. Kör.

Blir du trött af vägen, syns dig dagen lång,
Tänk på sabbatshvilan, sjung en segersång.
Drick ur nådens källa, rikt hon flödar än,
Ljuft hon vederqvicker, Sions vandringsmän. Kör.

Renade från synden, uti Lammets blod,
Med vår Gud vi tåga, öfver haf och flod.
Berg och kullar springa, lätta såsom lam,
Der Guds barnaskara, segrande går fram. Kör.

När på himlastranden, färden lyktad är,
Ingen pilgrim ångrar, hvad han lidit här.
Högt vår Gud vi prisa, ock för korset då,
Fast ej alltid denna, konst vi här förstå. Kör.

N:o 5. FIKONTRÄDET KNOPPAS.

Aug. Davis. (Sjunges som N:o 4.)

Se på fikonträdet, hur det står i knopp,
Se på tidens tecken, lyft ditt hufvud opp.
Kort är väntanstiden, Herrens dag är när
Tröttna ej i striden, snart är Jesus här.

KÖR. Se upp, se upp! Snart kommer brudgummen,
Att uppå skyar föra sin brud till himmelen.

Se på fikonträdet, sommaren är när;
Krig och örlig höres, såsom Herren lär.
Snart skall friden tagas ifrån jorden bort;
Herrens domar drabba folken inom kort. KÖR.

Se på fikonträdet, löfven spricka ut,
Folk mot folk sig reser — när är alltings slut.
Hungersnöd och farsot, storm på haf och land,
Sjelfva jorden raglar, som en drucken man. KÖR.

Se på fikonträdet! Låt ej kärleken,
Kallna i ditt hjerta, Lär af liknelsen.
Vänta ifrån himlen — den som komma skall,
Jesus som oss frälsar ifrån vreden all. KÖR.

N:o 6. JESUS KOMMER SNART.

Aug. Davis. (Sjunges som N:o 4.)

Snart skall Jesus komma! Är du redo då,
Att med alla fromma, inför honom stå?
Saligt skall det blifva då basunens ljud,
Kallar oss från jorden, hem att bo hos Gud.
KÖR. Hemåt, hemåt! på lifvets väg vi gå,
Snart vi Guds Lam på Zion med glädje skåda få.

Snart skall Jesus komma! O, hvad härlig syn,
Då skall bruden möta honom uti skyn;
Se'n få alla trogna följa Jesus hem,
Upp till fadershuset uti himmelen. KÖR.

Snart skall Jesus komma, och har lönen med,
Gör dig redo broder, syster, vaka, bed!
Må du aktas värdig, att få del och lott,
Med den sälla skaran, som från död uppstått. KÖR.

Käns det svårt på färden, syn's dig tiden lång,
Blicka upp till Jesus, höj en jubelsång!
Drick ur lifvets källa, klar hon flödar än,
Det ger kraft och styrka; fatta mod, min vän. KÖR.

Snart den gyllne stadens portar öppna stå,
Då få de blodtvagne in i staden gå;
Se'n skall Lammets bröllop firas hos vår Gud.
Då står bruden iklädd snöhvit bröllopsskrud. KÖR.

III.

G C G
Sjung evangelium om Jesus,
D
Så enkelt så varmt du förmår,
G C G
Sjung om den nåd som i Jesus
G D G D G
För syndare öppen står.

G C
Kör. Sjung ja sjung evangelium
G G D
För hvarje själ på jord,
G C G
Sjung för en hvar som vill höra
G D G D G
Det dyra nådens ord.

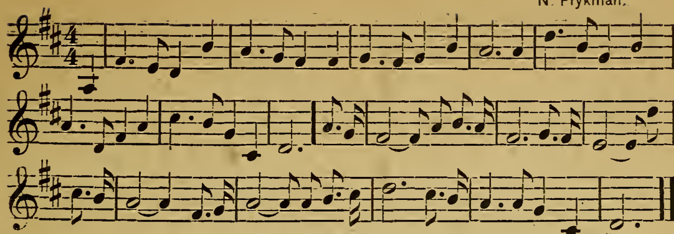
Sjung evangelium om Jesus
Det gör från bekymmer dig fri,
Sjung om det blod som oss renar
Att hvita som snö vi bli. Kör.

Sjung evangelium om Jesus,
Man själar kan vinna med sång,
Sjung om den härliga nåden
Som löser ur syndens tvång. Kör.

Sjung evangelium om Jesus,
Förkunna hans härliga namn,
Sjung om hans fröjder der ofvan
Tills sjelf du går in i hamn. Kör.

N:o 8. MITT HEM.

N. Frykman.

III.

D
Jag är så nöjd, jag är så glad,
A D
När jag på Jesus tror;
G D
Ty Gud åt mig beredt en stad,
A D
Ett hem der sjelf han bor. Kör.

D A D
Ljufva ro, när jag får bo I det land, på himlens strand.
G D A D
Lycklig är jag redan här, Men det bästa väntar der.

Dess murar äro salighet,
Dess gator utaf gull.
Der får jag bo i evighet,
Jag arma stoft och mull. Kör.

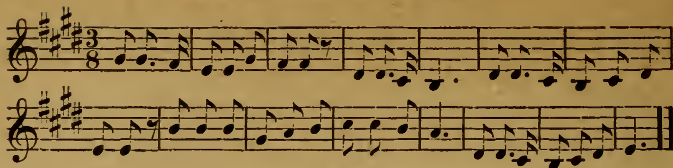
På jorden har jag ej mitt hem,
Jag är en främling här.
Deruppe i Jerusalem
Si, der jag hemma är. Kör.

Jag vandrar ute nu en tid
I öknens heta sand,
Och sedan far jag hem i frid
Till Fridens sälla land. Kör.

I detta land blir aldrig natt,
Dess sol går aldrig ner.
Der blir ej sången svag och matt,
Der gråter ingen mer. Kör.

O bröder, systrar, fröjden er
I hoppet redan här.
En skymt jag re'n af hemmet ser,
Och snart vi äro der. Kör.

N:o 9. BRUDENS LOFSÅNG.

I.

E B
Lyssnen, bå'd gamla och unga! Kristus mitt lif
E
Vill jag för evigt lofsjunga.
A
Till strängaspel vill jag lofsjunga Gud,
B E
Ty jag är Frälsarens brud.

Sången om brudgummen klingar, Lofvande Gud,
Bruden ur gruset sig svingar.
Sången om Jesus den fröjdar min själ,
Ty han för mig allt gjort väl.

Han kom från fadren derofvan, Nåd underbar!
Skåden Guds kärlek i gåfvan.
Smaken och sen, huru ljuflig han är
Jesus min brudgumme kär.

Han sig min frälsning åtagit, Nu är jag fri,
Jesus med blod mig rentvagit.
Löftets förbund gäller evigt hos Gud,
Salig är Frälsarens brud.
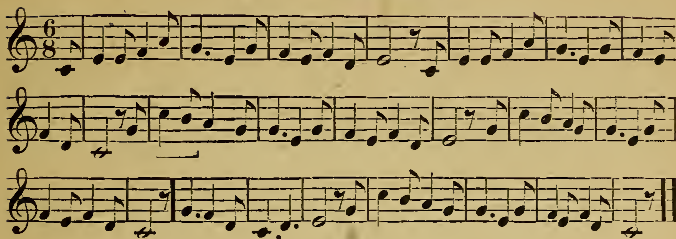
Gud har sin Ande mig gifvit, Jublen med mig!
Han i sin lifsbok mig skrifvit.
Skulle jag tiga? — nej sjunga jag vill,
Gud mig välsigne dertill.

Intet på jorden uppväger Glädjen i Gud,
Den jag så rikligen äger.
Många förundra sig öfver min fröjd,
Här går jag salig och nöjd.

Ljufliga tröst i all smärta: Jesus är min.
Jubla för evigt, mitt hjerta.
Dyraste Jesus, kom snarast du kan,
Tag mig till himmelens land.

Der skall ej synd eller smärta: Såra mig mer,
Störa mitt fridfulla hjerta.
Der får jag evigt i skinande skrud
Lofsjunga Lammet och Gud.

No. 10. HEM, HEM!

I.

——C F C S C
Jag är en gäst och främling Som mina fäder här,
—— C F C S C
Mitt hem är ej på jorden, Nej, ofvan skyn det är.
— C F C S C
Deruppe bor min Fader I härlighet och ljus;
—— C F C S C
Der ville jag och vara Uti min Faders hus,

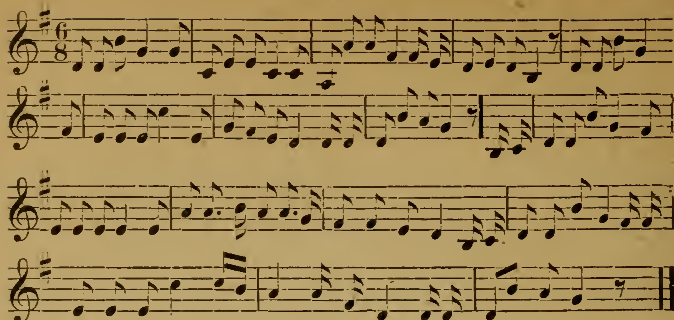
C S C S C
Kör. Hem, hem, mitt kära hem!
——C F C S C
Ej fins en plats på jorden Så skön som du, mitt hem.

Deruppe bor min Jesus, Min Frälsare så huld,
Som gick för mig i döden Och tog på sig min skuld.
Om glädjen blomsterströdde Hvart steg jag här går fram,
Jag skulle ändå längta Hem till Guds dyra Lam. Kör.

Hur jordens blommor dofta Af frihet och behag,
Och hur dess fåglar sjunga Den sköna sommardag,
Hur vänner dyra, kära Så ljufligt möta mig,
Mitt hjerta ändock längtar, O sköna hem, till dig!

Och snart, så Ordet säger, Jag skall ock hinna dig,
Min Jesus sjelf skall komma och hemta mig till Sig.
Då skall jag salig skåda Hvad här jag trodde på
Och till min Jesu ära Den gyllne harpan slå. Kör.

N:o 11. MENNISKOFRUKTAN.

I.

G C
Menniskofruktans dödliga snaror
D G
Tusende själar ha bringat i död.
C
Fega, otrogna menniskoskaror
D G
Dö och förgås uti afgrundens glöd.
G C
Kör. Vill du taga ditt kors och följa Guds Lam,
D G
Guds frälsning förkunna hvarhelst du går fram!
C
Om du rädes för menn'skor, du bringas på fall.
D G
Bestäm dig i dag, hvem du tjena skall.

Mången af fruktan sanningen döljer.
Man skulle ropa, men har icke mod.
Syndaren dör, men ansvaret följer,
Säg: är du skyldig till syndarens död? Kör.

Vacklande själar, sliten af banden,
Och fatten mod, alla svigtande rön!
Tagen ert kors, bedröfven ej Anden.
Halfhjertad men'ska får skrymtarens lön. Kör.

Arme Pilatus af men'skofruktan
Dömde Guds Son emot samvetets röst.
Saul ådrog sig Jehovas tuktan,
Dog med sitt svärd i sitt qvalfulla bröst. Kör.

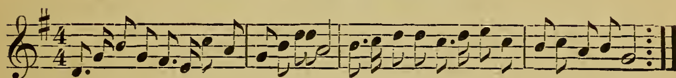
Se en Herodes, som vill bli ärad,
Ändar sitt lif i den qvalfulla död!
Petrus, för tjensteqvinnan förfärad,
Jesus förnekar och kommer i nöd.

KÖR. Jag vill taga mitt kors och följa Guds Lam
"Guds frälsning" förkunna hvarhelst jag går fram.
Jag ej fruktar för menskor, jag håller Guds bud
Så härligt, ja härligt att tjena Gud!

Bättre med Daniel sitta i gropen
Midt ibland lejon vid englarnes vakt.
Än att stå feg bland syndarehopen.
Delta' i gudlösas hån och förakt. KÖR.

Fiendeskaror flykta som agnar,
När Gud sig reser till Sions försvar.
Ingen kan hejda Jehovas vagnar
Då Guds profet upp till himmelen far. KÖR.

No. 12. INGEN OMSORG.

III.

G C G D
Ingen omsorg, ingen omsorg, vare det min sång.
G C G D G
||: Jesus lefver, har ej svikit mig en enda gång! :||

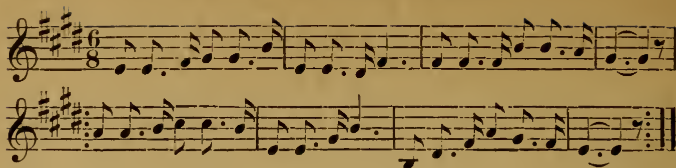
Ingen omsorg störe friden i ditt hjertas bo!
||: Vare det min enda omsorg, att på Jesus tro. :||

Är du fattig, ack var sorglös, som den glada sparf
||: Se på Jesus, han beredt dig ett ovanskligt arf! :||

Gud är rik, o glöm då aldrig, att till honom gå.
||: Och är Fadren rik, kan barnet vara fattigt då? :||

Vike då bekymmer fjerran, du har öfverflöd,
||: Om du har ditt bröd för dagen, lider du ej nöd. :||

Och när af bekymmer många, hjertat qväljer sig
||: Tro på Jesus, tro på Jesus, det är nog för dig! :||

I.

F *B*
Tiden försvinner så snabbt som en dröm,
E
År efter år ila bort.
A *E*
Lifvet försvinner likt brusande ström;
B *E*
Skyndsamt det hastar så fort.

Dagar som gått komma aldrig igen,
Så lyder vexlingens bud:
Dock blir ej glömt hur vi använda dem,
Nej det står tecknadt hos Gud.

Födas och lefva och dö till ett slut,
Allt är blott möda och strid;
Ack huru snart släcks ej lifslampan ut!
Kort är vår vandring och tid.

Barn ryckas bort från föräldrar och lek,
Ynglingen ligger der död;
Jungfrun på båren hon hvilar så blek,
Nyss var hon blomstrande röd.
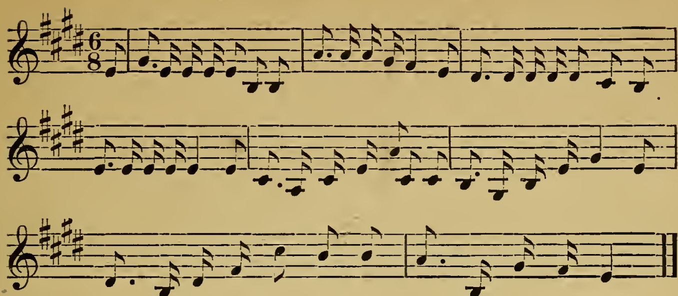
Fader och moder de lemna de små,
Gifvande jorden sin gärd.
Dödsengeln kallar, och vi måste gå
In i den eviga verld.

Märk då, o menska, att tiden den flyr,
Lifvet så hastigt går om—
Lär att begagna minuten så dyr,
Tänk på Guds rättvisa dom.

Låt icke verlden bedåra din själ,
Nej, fly till Jesus i dag!
Och då för evigt skall det gå dig väl,
Ja, så är Fadrens behag.

N:o 14. DEN LYCKLIGE PILGRIMEN.

I.

E A
Jag såg en lycklig pilgrim på väg till Zions stad,
B E
Han hade sköna kläder och var så hjertligt glad;
A E
Han hade inga bördor, han dem på Herren lagt,
B E
Och Kristi blod, det dyra, Gaf honom mod och makt.

Vid sommarsolens nedgång han syntes matt och trött,
På pannan svetten glänste, hans drägt var dammig, nött;
Dock gick han stadigt framåt, ty hemåt bar hans stig,
Och under färden sjöng han: "snart får jag hvila mig."
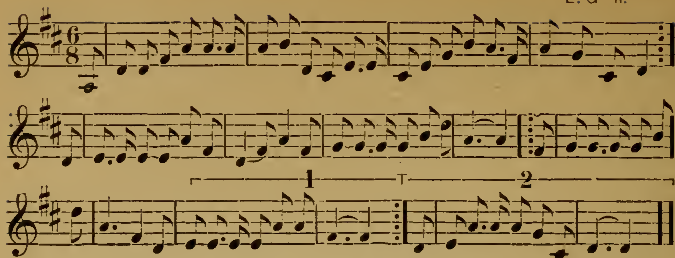
Jag såg hur vid midsommar Han skyndar på sin gång,
Han nått det ljufva landet, der allt är ljus och sång;
I klippan fann han honung, ur lifvets våg han drack,
Hans själ vardt fet af vällust, hans hjerta fullt af tack.

Mot qvällen såg jag honom, då solen nedergått,
Han öfverstigit berget och ned i dalen nått;
Han såg den gyllne staden, sitt hem evinnerlig,
Och utbrast: "Hosianna, nu får jag hvila mig!

Jag hörde jubelsången ifrån de frälstas tal:
"Dig vare pris, o Jesus, som frälst oss från allt qval!
Då, blickande tillbaka uppå den väg han gått,
Han ropar: "Hosianna, nu har jag målet nått!"

N:o 15. DEN LJUFVA TANKEN.

E. G—n.

I.

D A
O, ljufliga tanke! Snart står jag derhemma,
D
Ty jordlifvets pröfning den är ej så lång
D A
Snart bojan är krossad och jag får instämma
D
I helgonens ljufva och härliga sång.
A D G D
Der stridernas hetta jag glömmer, ej stormarne mer nå mitt tjäll,
G D A D
Då ljuft jag i evighet gömmer hos Jesus, min ande så säll.

Han alltid är med mig på brusande vatten,
Mot hemmet med glädje min kosa jag styr,
Snart efter den mörka och stormiga natten
Den lugna och fridfulla morgonen gryr.
Kör: Då englar mig vänta på stranden,
De sluta mig gladt i sin famn,
Och fri från de jordiska banden,
Jag svingar mig upp till Guds Lam

Der möta mig friköpta systrar och bröder,
Som kommit från stridens och tårarnes land,
Der helsa mig helgon, från norr och till söder,
Och aldrig till afsked jag räcker min hand.
Rör. Med tårade ögon ur striden
De kommo med tusende sår,
Men såren d⌣ läktes i tiden,
Nu lön af sin konung de få.

Ack, saliga möte i sällhetens rike,
Der fader och moder omfamna de små!
O, tänk hvilken sång, hvilken fröjd utan like,
Då syskon och vänner kring tronen få stå.

Kör. Der innerlig kärlek skall råda,
Den arme i konungslig skrud
Skall sitta på tronen och skåda
För evigt sin Herre och Gud.

Der fins ingen nöd, inga fuktade kinder
Ej sjukdom och död fins i sällhetens land.
Der tjenar och lofvar jag Gud utan hinder,
Ty hyddan blef qvar på den stormiga strand.
Kör. Ja, der trötta barn, får du hvila
I palmernas skugga så nöjd!
Der ingen skall klaga och qvida,
Der strålar hvart öga af fröjd.

O verld, du i smutsen må trampa min ära,
Din domare blir jag, upphöjd af Guds hand.
O, skulle ej korset jag tåligt då bära!
Hvad gör det om här jag får gråta ibland!
Kör. O Gud, under färden mig skydda
Och lär mig upphöja ditt namn.
Tills fri från min jordiska hydda,
Jag kastar mig ljuft i din famn!

N:o 16. SALIGA ÄREN I.

E. G—n. (Sjunges som N:o 15.)

Må verlden beljuga, fördöma och klandra
En doftande lilja i törnenas famn.
Gud frälsar oss härligt. Till Zion vi vandra.
Må verlden som orent förkasta vårt namn.
Kör. Vi njuta en fröjd utan like, i mästarens fotspår vi gå.
Snart bo vi i himlarnes rike, dit aldrig en ovän skall nå.

Jag gerna en dåre för verlden må vara;
För alltid jag helt ifrån verlden gått ut;
Jag segrande följer den blodtvagna skara,
Som himlen och jorden skall ärfva till slut. Kör.

När småsinta verlden sig nöjer med gruset,
Då tågar jag, segrande härar, med Er,
Som fröjdens i Herren och vandren i ljuset
Och tågen till ära vid segrens baner. Kör.

Oss verlden är korsfäst — ack härliga höjder!
Vår ära är spikad på korsträdets stam,
Vår synd har försvunnit — o, eviga fröjder!
Att lefva för jorden, det vore ju skam. Kör.

N:o 17. I STILLA ENSAMHETEN.

III.

D A
Är jag i min stilla ensamhet,
D
Jag en stilla ljuflig glädje vet:
G
‖: Ur Guitarren locka toner fram
A D
Och att sjunga om Guds dyra lam. :‖

D
Kör. Glade vandra vi allt fort
A D
Från vår ort mot himlens port,
Snart vi på gyllne gator gå
A D
Och harpans strängar slå.

Jesus Kristus är min vän så kär,
I min ensamhet är han mig när.
‖: Jag för honom spelar, sjunger då,
Och vi gläds tillsammans båda två. :‖ Kör.

Om betryck och nöd jag råkar i,
Kan jag väl en smula sorgsen bli,
‖: Men när jag får tala med min vän,
Snart, ja snart försvinner ledsnaden. :‖ Kör.

Komme då hvad som än komma vill,
Jesus Kristus vill jag höra till.
‖: Han är ljuset på min vandringsstig,
Och snart flyttar han mig hem till sig. :‖ Kör.

Men då lemnar jag Guitarren qvar,
Han åt mig en harpa redo har.
‖: Då skall han få höra bättre sång
Utaf mig i himmelen en gång. :‖ Kör.

N:o 18. AFSKEDSSÅNG.

(Sjunges som N;o 17.)

III.

Kära vänner tiden skyndar på,
Kanske aldrig mer' vi träffas få.
||: Under vägen till vårt rätta hem,
Då vi mötas uti himmelen. :||

Kör. Se No. 17.

Der vi ej ett tårat öga se,
Ej farväl vi der hvarandra ge,
||: Ingen frestelse och synd oss når,
Då vi frälsta inför tronen stå. :|| Kör.

Må vi innan tiden från oss far,
Verka troget Herrens verk enhvar,
||: Herren kommer snart sin lön att ge,
Hvarje god och trogen tjenare. :|| Kör.

Dyre vän som i din ungdom är,
Och har funnit Jesus vännen kär,
||: Vaka bed och strid en liten tid,
Segerpalmen vinkar evig frid. :|| Kör.

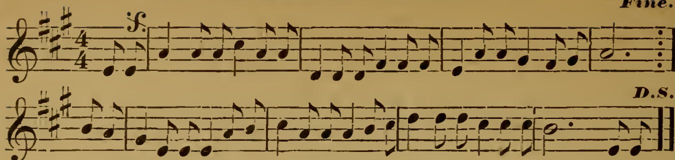
Gud välsigne dig som gammal är,
Och till tron på Jesus kommen är,
||: Gud skall hjelpa bära ända fram,
Pris och ära ske hans dyra namn. :|| Kör.

Och ett ord till dig min käre vän,
Som ej lemnat dig åt frälsaren,
||: Kanske jag dig aldrig åter ser,
Och ett varnings ord dig mera ger. :||

Kör. Derför skynda dig förrän,
Dörren stängs till himmelen!
Just nu är rum för dig att få,
O, hvarför dröja då!

Derför än en gång jag beder dig,
Dröj ej längre qvar på syndens stig,
||: Snart är slut den tid dig Herren gaf
Och du lägges i den mörka graf. :|| Kör.

Som du då har lefvat blir din död,
Tänk o, själ för dig en ryslig nöd!
||: Mörk är grafven döden kall och hård,
Gud tillbjuder dig ej mer sin nåd. :|| Kör.

III.

A D
Jag vill ut, jag vill ut, innan dagen är slut
E A
Skall jag vara på fiske igen,
A D
Skulle jag sitta här, då så mången begär
E A
Att få höra om syndares vän?
E A
Nej, o nej, jag vill då ut med bröderna gå,
D A E
Men'skofiskare äro ju få.
A D
Jag vill ut, jag vill ut, innan månadens slut
E A
Skall jag vara på fiske igen.

Allt är redo förut, noten kastar jag ut
Arbetstiden kan snart vara slut,
Hör då hvar en som kan, må vi nu som en man
Kraftigt verka allt hvad vi förmå;
Nu är morgonens stund, fisk i djup och på grund,
Skynda ut, skynda ut på det blå.
Allt är redo o. s. v.

Stilla är det ju än uti hafsviken, men
Snart kan stormen utbryta igen;
Derför skynda dig du! Hvem är flitigast nu,
Lönen kommer af arbetet ju.
Fatta tag med din hand och drag noten i land
Full af fiskar på frälsningens strand.
Stilla är det o. s. v.

Ljuf i sanning den lott dessa fiskare fått
Som ro ut evangelii not.
Den i tron härdar ut, får när dagen är slut,
Lönen stor hos vår Gud ta' emot.
Derför skynda: ro på, sätt ut noten också,
Snart till hvila du kallas att gå.
Ljuf i sanning o. s. v.

Blifver dagen dig lång, sjung din fiskaresång,
Och drag noten med kraft än en gång.
O, hur ljufligt att se, att ett notdrag kan ge
Fiskar ett hundra femtiotre!
Såväl gammal som ung, bed, arbeta och sjung,
Samt förhärliga Herren vår Kung!
Blifver dagen dig lång o. s. v.

N:o 20. HVEM VILL GÅ.

(Sjunges som N:o 19.)

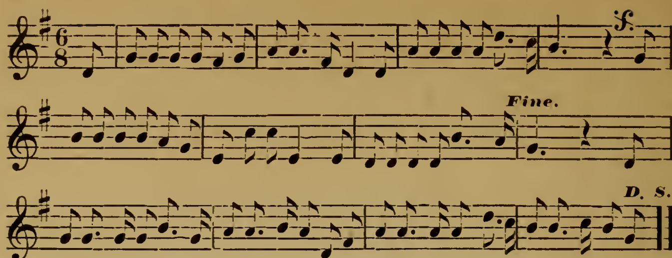
Hören på! hvem vill gå ut på fältet att så
Lifvets säd som ger hundradefaldt?
Hvem vill skynda åstad uti ärendet glad,
Såsom Jesus i nåd har befalt?
Broder, du som är ung, ut bland folket och sjung,
Locka alla att hylla din kung!
Hören på! hvem vill gå ut på fältet att så
Lilvets säd som ger hundradefaldt?

Hvem vill skynda sig nu? Herren frågar oss ju:
"Hvem vill gå med mitt ord till mitt folk"?
Svara, broder, i dag: "här är jag, här är jag!
Låt mig blifva, o Herre, din tolk!"
Tag trumpeten i hand och blås hjertan i brand,
Så att elden går öfver vårt land.
Hvem vill skynda o. s. v.

Blif en Herrens rekryt, genom hinder dig bryt
Och framträd som en man utan skryt!
Ack se långt bort ifrån verldens smicker och hån,
Haf din blick endast fäst på Guds Son!
Fatta mod, fatta mod, någon jordmån är god
Och ger frukt blott du har tålamod.
Blif en Herrens rekryt o. s. v.

Broder, låt oss nu gå ut att åkern beså,
Låt oss skynda allt hvad vi förmå!
Ty ovännen visst ej sig försummar, o nej,
Just i dag är det tid till att så.
Derför skynda dig, bror, innan ogräset gror;
Du är kraftig i mån som du tror!
Broder, låt oss nu gå o s. v.

N:o 21. JA, BÄST ÄR ATT SJUNGANDE GÅ.

I.

G D
O broder, syns vägen dig ödslig och lång,
G
Gå sjungande framåt ändå!
G C
"Mins, djefvulen flyr för den trosfriska sång,
D G
Men Jesus hör glad deruppå."

G D
Kör. Ja, bäst är att sjungande gå, Halleluja
G
Ja, bäst är att sjungande gå, Halleluja
C
Mitt mål är ju himlen, o, tänk huru stort,
D G
Ja, bäst är att sjungande gå.

Och möter lik Simson dig lejon ibland,
Gå sjungande framåt ändå!
Ty vet att Guds trofasta, heliga hand,
Kan göra dig stark likaså. Kör.

Och skulle din väg uti fängelse gå,
Gå sjungande framåt ändå!
Mins Paulus och Silas det fordom gick så,
De sjöngo en lofsång ändå. Kör.
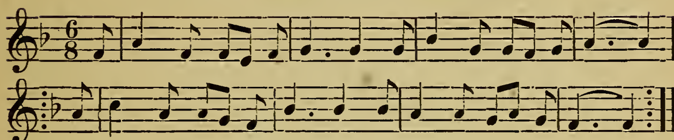
Och måste likt Israel fordom du gå,
Igenom en öken så svår,
Så mins att de heliga funnit det så,
Att bäst är att sjungande gå. Kör.

När Daniel fordom i kulan fick gå,
Jag tror, han gick sjungande då,
När hjertat är rent, och vårt samvet' också,
Ja, då kan man sjungande gå. Kör.

När männen i ugnen, de tre, fingo gå,
De gingo nog sjungande då.
Den fjerde "lik Gudason," syns der också,
Och då kan man sjungande gå. Kör.

Jag minnes nog pilgrim Stefanus också,
När han af dem stenad blef då,
"Han himlen såg öppen och Jesus der stå."
Ja, bäst är att sjungande gå. Kör.

N:o 22. DEN FALLNA STJERNAN.

I.

F C F
Jag såg en stjerna falla ifrån Guds himmel blå;
F B♭ F C F
‖: Då tänkte jag på alla, som bort från Herren gå. :‖

Ack, många tusen själar, som förr hört Jesus till,
‖: Nu blifvit verldens trälar och åter fara vill. :‖

De hafva mist sitt fäste, sin frid, sitt hopp, sin tro,
‖: Som foglar utan näste, de fara utan ro. :‖

O, fallne stjernor alla! o, lampor utan glans!
‖: Må Herren sig förbarma och föra er till sans! :‖

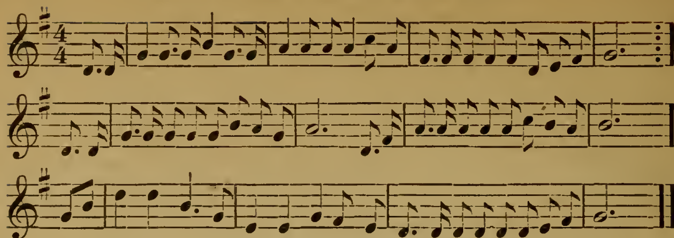
Stån upp I släckte vekar, att söka nåd hos Gud!
‖: Flyn bort från Sodoms lekar och lyden nådens bud! :‖

Den blinda verlden skalkas och drömmer tiden bort,
‖: Men domens fasor nalkas med jämmer inom kort. :‖

Man skämtar ej bort döden, och ej bort Herrens dom,
‖: Man tviflar ej bort glöden, som brinner der bortom, :‖

Stån redo Bröllopstärnor, se, Jesus kommer snart!
‖: O vaknen, fallna stjernor, stån upp och strålen klart! :‖

N:o 23. ÄR DU REDO MÖTA JESUS?

III.

G D
Kära själ du som tror på din Herre och Gud,
G
Är du redo möta Jesus uti skyn?
G D
Himmelriket är likt tio jungfrur, som gått
G
För att möta Herren Jesus uti skyn.

G D
Kör. Är du redo möta Jesus uti skyn?
D G
Är du redo möta Jesus uti skyn?
G C
Han kommer snart den stora dag,
D G
Då vi skola möta Jesus uti skyn.

Många äro väl de, som likt dem ha gått ut,
För att möta Herren Jesus uti skyn;
Men de lysa ej mer, deras olja är slut,
Och snart kommer Herren Jesus uti skyn. Kör.

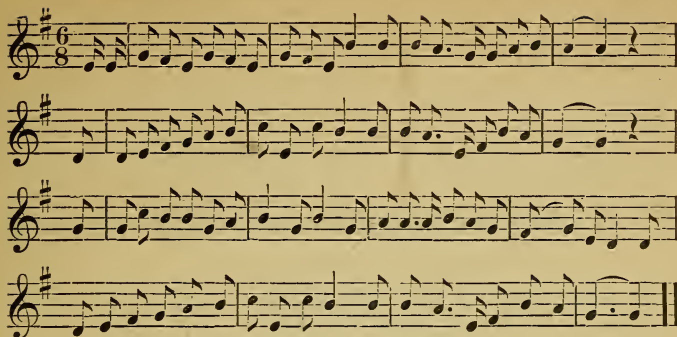
Kära syster och bror, brinner lampan din klart?
Är du redo möta Jesus uti skyn?
Må vi ej med de fåvitska jungfrur gå bort,
När vår brudgum Jesus kommer uti skyn! Kör.

Hör du bortlupna får, som nu irrande går!
Är du redo möta Jesus uti skyn?
Säg, hvad tänker du på, snart för domen du står,
Ty snart kommer Herren Jesus uti skyn! Kör.

Men nu torde man här fråga så ungefär:
Hvem är redo möta Jesus uti skyn?
Den som tror Jesu ord och från synd tvagen är,
Den är redo möta Jesus uti skyn! Kör.

N:o 24. HAN FRÄLSTE EN BROTTSLING.

I.

G
Jag har hört att min Jesus har älskat så ömt,
D
Att lifvet på korset han gaf.
G C G
Och stungen hans panna med törnkronan blef,
D G
Att frälsa en brottsling som jag.

G
KÖR. Han frälste en brottsling som jag, som jag,
D A D
Han frälste en brottsling som jag, som jag,
G C G
Och stungen hans panna med törnkronan blef,
D G
Att frälsa en brottsling som jag.

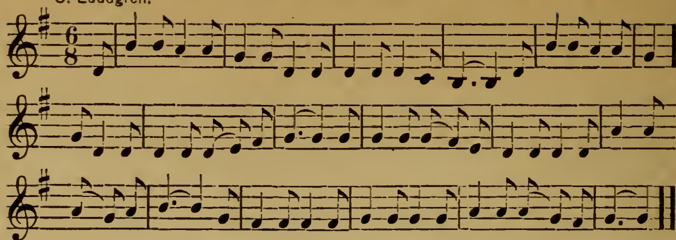
Jag har hört hur han grät öfver folket en gång,
O, kände du tiden blott nu!
Hur ofta jag velat församla din barn
Och frälsa en brottsling som du. KÖR.

O, kärlek så brinnande, härlig och stor,
Som förde mig, Jesus, till dig,
Jag kom och du kastade mig icke ut,
Utan frälste en brottsling som mig. KÖR.

Alla slag utaf syndare frälsa han vill,
Ty så är hans goda behag,
Han väntar i kärlek att frälsa just dig,
O, kom då till källan i dag! KÖR.

N:o 25. HO SOM HELST.

C. Luudgren.

II.

G D G
Ehvad dig möter, käre vän, här på din vandringsstig,
G D G
O, säg det då till frälsaren, nog vill han hjälpa dig.

C G D G
Kör. Och det skall ske, att ho som helst af Herren nåd begär,
B C D G
Skall från all synd och nöd bli frälst och vara der han är.

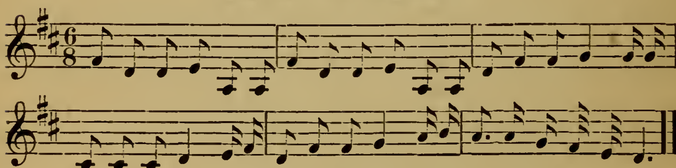
Om du af vänner misskänd är om verlden dig beler,
Din frälsare är likväl när och lyssnar, när du ber. Kör.

Och har du varit barn en tid åt Gud i himmelen,
Men nu förlorat Jesu frid, o, kom, kom hem igen! Kör.

Om du har synd och brott i mängd, om du är hård och kall,
Om nådens dörr ock synes stängd, så bed i alla fall. Kör.

Och om du ej kan bedja så förträffligt, som du vill,
Så kan du bedja barnsligt då, din Jesus lyssnar till. Kör.

N:o 26. PÅ HAFVET.

I.

D A D A
Hvad det är skönt att få gunga på böljan blå,
D G A D
Och vid Guitarrens ljud sjungande lofva Gud,
G A D
Och vid Guitarrens ljud sjungande lofva Gud.

Prisa den Guden stor som uti höjden bor,
||: Han är och med oss här både på haf och skär.:||

Jag ingen fruktan bär fast det på hafvet är,
||: Stormigt och svårt ibland han ju oss har omhand. :||

Tack du min käre far att jag din hjelp så har,
||: Gungande lätt framåt, går nu min lilla båt. :||

Upp från min lilla båt blickar jag nu hemåt,
||: Sjungande gladt min sång, bidar jag dagen lång. :||

Tänk huru skönt ändå hemåt jag gunga får,
||: Och vid Guitarrens ljud sjungande lofva Gud. :||

N:o 27. YNGLINGENS DRÖM.

(Mel. I ensliga stugan.)

I.

——— A m   E   A m
Jag har läst om en yngling som drömde en dröm,
  C   S   C
Att han stod på himmelens stränder;
  F   S   C   E
Der hörde han änglarnes jubel och sång,
  A m   E
Han hörde hur harporna voro i gång,
  A m   E   A m
Berörda af helgonens händer.

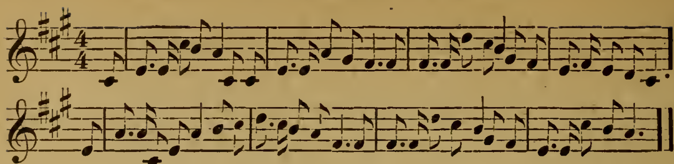
Då kom det en ängel från änglarnes tal,
Och visade honom det sköna;
Som finnes deruppe i himmelens land,
Och der såg han kronor i tindrande glans,
Med hvilka de heliga krönas.

Der såg han en krona så strålande skön,
Af idel juveler begjuten;
Han frågar o säg, hvems är kronan så skön:
Då ängelen svarar den varit din lön,
Men du hafver henne förskjutit.

Och ynglingen vaknar förskräckt i sitt sinn',
Han tänkte jag henne förloradt;
Den kronan jag såg, o, den har varit min!
Men jag hafver icke bevarat mitt sinn',
Jag har icke vakat och bedit.

O broder och syster, ja hör en och hvar!
Stå fast intill änden i trona;
Vet fienden lurar på dig alla dar',
Jag derför dig råder behåll det du har,
Att ingen må taga din krona.

N:0 28. FRITÄNKAREN OCH BARNET.

III.

A D
Det var en liten flicka, som på sin dödsbädd låg,
E A
Föräldrarne de gräto, när de sin älskling såg,
D
De skulle snart få lemna sitt lån åt skaparen.
E A
Och sänka ned i grafven sin lilla kära vän.

Den lilla flickans fader han var en sådan der,
Som skriften kallar dåre, som säger "Gud ej är."
Men modern hon var lycklig i tron på Frälsaren,
Och talte med den lilla om Jesus, barnens vän.

En dag då fadern ensam vid barnets sjuksäng satt,
Hon talade så stilla med röst så svag och matt:
"Nu får jag kära pappa, snart säga dig farväl,
Jag känner döden nalkas. Men hvem skall ha min själ?

Jag är ännu så oviss, jag finner ingen ro,
Ni tala ju ej lika, och hvem skall jag väl tro;
Ty mamma hon har talat om himlens salighet,
Men pappa har förnekat båd' Gud och salighet.

Då börjar fadern gråta, då togs ej saken lätt,
"Tro du som mamma säger, ty hon har ändå rätt."
Och barnet i sin enfald i Jesu famn sig slöt,
Och somnade att vakna i Fadrens sälla sköt.
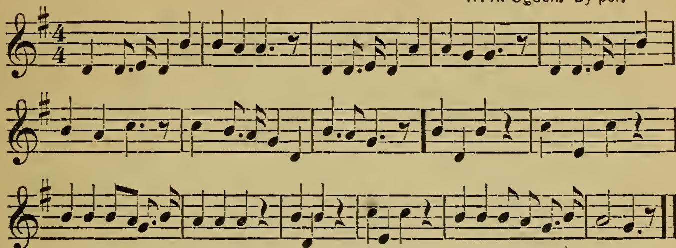
Då fick den mannen skåda, hvad förr han aldrig sett.
Han började sjelf söka den frälsning Gud beredt,
När otronsfästen ramla och alla falska stöd,
Då håller Jesusnamnet i både lif och död.

O, hör föräldrar kära, hvart för ni edra barn?
Kan hända ut i verlden, i syndens mörka garn?
O, tänk hur hemskt det blifver, om I fån följas åt
Och skilda ifrån Jesus, gå bort i evig gråt!

Men I, som fått den nåden, att peka för de små
På "blödande Guds Lammet", o, tröttnen ej håll på!
Ty Gud skall växten gifva, åt ordet I sån ut;
Och I med fröjd få glädjas med edra barn till slut.

N:o 29. FÖR DEM HEM.

W. A. Ogden. By per.

III.

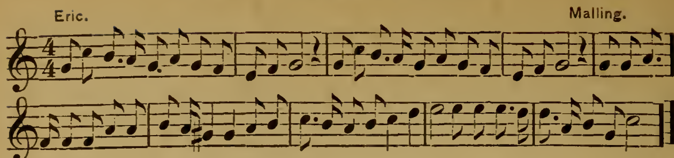
G D
Hör hur min herde ropar nu,
G
Ute i vilda öknen, ty,
C
Lammen han söker som gått bort,
G D G
Långt ifrån fårahusets port.
G C
Kör. För dem hem, för dem hem!
G D
Ifrån synden nu rädda dem.
G C
För dem hem, för dem hem!
G D G
För små lammen hem till Jesus.

Hvem vill nu hjelpa herden att
Söka det vilsna lam få fatt;
Bära det hem till fårens hus,
Der det har skydd mot stormens brus. Kör.

Ute i öknen lammens rop
Höres bland vilda ulfvars hop.
Hör huru herden manar dig,
Gå! för små lammen hem till mig. Kör.

N:o 30. LAMMETS BRÖLLOP.

Eric. Malling.

C
Snart skall bröllop firas i vår Faders hus,
Bröllopsborden dukas under palmers sus.
F S E
Tänk, hvad bruden aktas, gödda kalfven slagtas,
Am C Am C S E
Nattvard firas under harpors brus.
S C
Nattvard firas under harpors brus.

Se, hvad ståtlig anblick i de blå gemak,
Salomos tapeter ifrån golf till tak!
Under palmer gröna, perleportar sköna,
‖: O, hvad härlighet och kunglig smak :‖

Se, hur borden gnistra utaf klar kristall!
Nu det nya vinet ändtligt drickas skall.
Kungar och profeter, hjeltar och poeter,
‖: Skönt de stränga sina harpor all. :‖

Känner du väl honom, som kring bordet går,
Ögonen som lågor och som snö hans hår.
Se på mantelbrämet och på diademet!
‖: Är det icke sjelfva Fader vår? :‖

Nej! det är ju sonen, klädd i bröllopsskrud,
Han, som bjudit alla barnen hem till Gud.
Si, hur glad han tjenar sina "ögonstenar"
‖: Fast han valde sig en fattig brud. :‖

Säg mig, om du känner brudens anletsdrag.
Under öfver under! — det är du och jag.
Du och jag är bruden! i den hvita skruden.
‖: Kan du sörja mer en enda dag? :‖

Englarne sig skyla för Guds milda Lam.
Bruden, men ack, bruden träder dristigt fram.
Si, nu skall hon krönas, rikligen belönas,
‖: För hvad här hon led af hån och skam. :‖

Nu har Lammets hustru fått en äkta man.
Ingen, ingen mer de båda skilja kan.
Nu ej sorgen, smärtan skiljer dessa hjertan,
‖: Som så länge, länge sökt hvarann. :‖

Men ack, mensklig tunga ingenting förmår
Tolka, hvad som der i himlen försiggår.
Det kan ej förklaras, men det kan erfaras,
‖: Och på detta väntar, väntar jag. :‖

N:o 31. ALLT I GUD.

N. F.

I.

D G A D
Sitt ned, min vän, och lyssna till en salig hemlighet,
D G A D
Jag nu för dig omtala vill — men kanske du den vet?

Lik' godt, jag sjunger väl ändå, det lifvar upp mitt mod.
Det är så godt att tänka på, att Gud är mild och god.

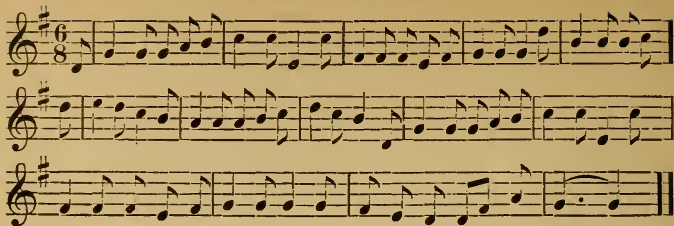
Si jag, som fordom fattig var, är nu båd' rik och säll;
Ty Gud sin boning tagit har uti mitt ringa tjäll.

All sällhet Jesus med sig för — o nåd, så hög och ren!
Han sjelf ju sagt: "den eder rör, han rör min ögonsten."

Min omsorg helt han lagt på sig, och den han bära vill.
Och då kan intet hända mig, som han ej städer till.

Det kors, jag bär, han sjelf mig gett, och det min prydnad är.
Det talar om i ljuft och ledt, att jag är honom kär.

Så vill jag aldrig klaga mer, blott lyda Jesu bud.
Min Fader uti allt jag ser, och allt jag har i Gud.

II.

—— G C
Min lilla Elin, min dotter snäll
D G
Helt tankfull satt på mitt knä en qväll.
C
Den mörka kartan framför mig låg,
D G
Der hela verlden hon målad såg,
C
Hvars ljusa fläckar blott här och der
D G
Beskrifva nejder, der ordet är
D G
Förkunnat och Herren känd.

Och Elin frågar: “Min moder säg,
Vill du gå med mig den långa väg,
Vill du gå med till den mörka ort,
Der ingen vet hvad vår Jesus gjort.
Och säga barnen, de stackars små,
Att Jesus lidit för dem också
Och vunnit åt dem ett land!”

Min lilla Elin, mitt barn du får
Visst dröja än till ett annat år.
För späd du är att bland vilddjur gå,
För svag och rädd att i kamp bestå.
En brännhet sol och en kylig vind
Tar bort all helsa från Elins kind,
All kraft från dess späda fot.
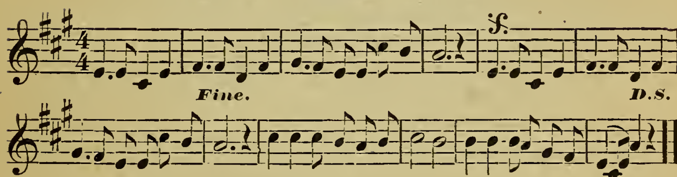
“Men moder, vill ej vår Jesus kär,
Att alla veta, hur god han är?
Helt visst, han vill, att båd' du och jag
Ej må förtiga hans hjertelag,

Men villigt bruka den skatt vi fått
Och öppet säga, hvad salig lott
Han unnar hvarenda själ."

Ja väl, min Elin, det är hans bud,
Att hela verlden skall känna Gud
Se hit, mitt barn, ner i dalen står
En liten koja, ett barn der går,
Som aldrig hört hvad vår Jesus gjort
Gå ned till kojan den mörka ort,
Mitt barn, med ditt glada bud.

Och Elin gick till den kojan säll
Så mången morgon, så mången qväll.
Dess vittne troddes, dess bön blef hörd;
Af Jesus funnen, af Anden rörd,
Nu bedja barnen de begge två.
Till hednaverlden kanhända gå
De dit till ett annat år.

N:o 33. STRIDSMAN ÄR JAG.

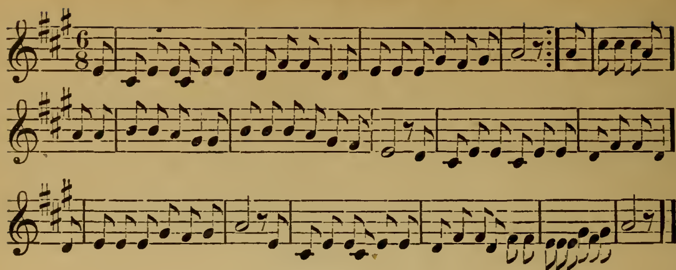

III.

A D E A
Stridsman är jag; ära väntar mig i hemmet ofvan der.
A D E A
Kom och hör, jag vill förtälja, huru dyrbar Jesus är. Kör.
A E A
Jesus älskar mig, mig arme, älskar mig med kärlek stor
A D E A
Också jag nu älskar honom, som så trofast hos mig bor

Vill du veta hvad förmått mig uti striden taga del?
Herren Jesus' ömma kärlek intog så min hela själ. Kör.

Då jag först den strid begynte, sade man: han tröttna skall.
Dock de alla sig bedragit, Gud för mig är glädjen all. Kör.

Jag ett under är för mången, Gud allena har det gjort.
Här jag reser Ebeneser, Prisar för det undret stort. Kör.

I.

A D
Från härliga höjder dit anden mig för,
E A
Jag skådar en underbar syn.
A D
I fjerran den ljufliga sången jag hor,
E A
Men o, — det är högt ofvan skyn!
A E
Der skymtar den stad som har gator af guld,
A
Dess portar stå öppna för mig;
A D
Der ser jag Guds Lam som borttog all min skuld
E A
Och vänner som vänta på mig.

A D
Kör. De vakta och vänta, de vakta och vänta,
E A
De vakta och vänta på mig.
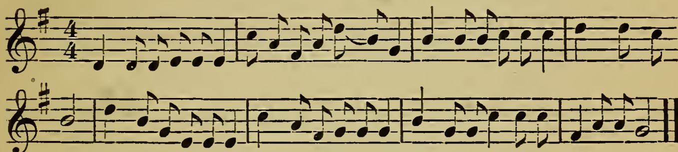
Der vänta de kära som kallats att gå,
Till hvila från möda och strid.
När vi måste skiljas hur grät jag ej då,
Och hviskade: "en liten tid",—
Då målet jag hunnit, o broder jag skall!
Med längtan och se efter dig;
På himmelens sköna och härliga strand,
Der vännerna vänta på mig. Kör

Då skådar jag frälsaren blir honom lik,
En krona han räcker åt mig.
Tänk hvad jag i hoppet nu redan är rik,
Men Herre, jag längtar till dig.

Ack, gör mig för jordens fåfänglighet kall!
Kom snart och mig hemta till dig;
Jag vet att vid porten till himmelen skall,
Stå vänner och vänta på mig. Kör.

Min vän många vänner, dig vänta också,
O, lyssna till frälsarens bud!
Snart kärlekens röst aldrig kallar dig mer,
Bered dig att möta din Gud.
När lian han höjer du faller som strå,
O, men'ska besinna dig nu!
Och vissnad lik blomman du död faller då,
Men säg, far då anden till Gud?
Kör. De vakta och vänta, :|| de vakta och vänta dig nu.

N:o 35. MIN HERDE.

III.

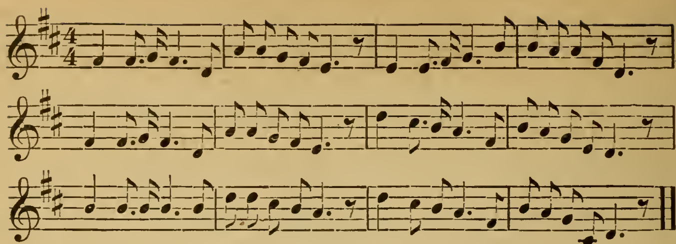
G C D G
Herren min Herde är, mig skall intet fattas.
C D G
Han späda lammen bär, uti sin famn.
C D G
Och uppå äng så grön ger han mig hvila skön;
C D G
Skänker sin mödas lön, saliga frid.

Han vederqvicker mig och på rätta vägen
Leder mig mildelig, sitt namn till pris.
Ondt jag ej fruktar här; Herden är alltid när,
Han är min vän så kär, och jag är hans.

Ett bord bereder du mig mot fienderna,
Smörjer med olja ljuf, hufvudet mitt.
Ja, du förbarmar dig, iskänker fullt för mig;
Tack, Gud, evinnerlig, evinnerlig.

Idel barmhertighet skall mig alltid följa,
Tills jag i evighet, skådar min Gud.
Der jag i Herrens hus, vandrar i evigt ljus;
Saliga glädjerus, i himmelen.

N:o 36. EMANUEL VÅR GÄST.

III.

D A
Emanuel, var du vår herde, gäst,
D
Så ha vi allt, som gör en gladlig fest!
A
Hvad det är godt att ha sitt allt i Gud,
D
Och i Guds Lam, sig fröjda som hans brud!
G D
Hvad det är godt att ha sitt allt i Gud,
A D
Och i Guds Lam, sig fröjda som hans brud!

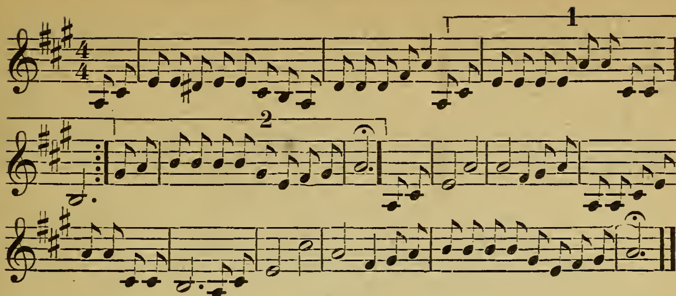
Kom hit, min vän! och drick af lifvets flod,
Så får du se och smaka: Gud är god!
||: Bortlupna själ, o skynda, tiden går!
Kom törstig själ: se, källan öppen står!:||

Du kan förgäfves bära brodersnamn,
Förgäfves tro, du är i Herdens famn,
||: Förgäfves lyssna till om Lammets sår,
Förgäfves tro din väg till himlen går!:||

O, tänk på själens möjliga förlis
Och varning tag, så blir du en gång vis!
||: Snart kan du stå vid dödens mörka dal.
Har du biljett till Lammets bröllopssal!:||

Biljetten den är Lammets offerblod—
Har du den visst? så var vid gladligt mod!
||: För den biljetten porten öppen står,
Och du som Lammets brud, till bröllop går!:||

O, tänk när vännerna från öst oeh vest
Der samlas få till evig jubelfest!
||: Och när vi der har sjungit tusen år,
Står ämnet lika nytt om Lammets sår!||

III.

A D
Herren Jesus är min herde, intet godt skall fattas mig!
A E
Han mig styrker, hjelper, leder på min stig.
A D
Han mig låter hvila uppå gröna ängar och han för
E A
Mig till lugna vatten der jag läskar mig!

A D
Kör. Hvilken herde, herde,
A E
Som i sanning skydda kan sin svaga hjord!
A D
Hvilken herde, herde,
E A
Som i sanning skydda kan sin svaga hjord!

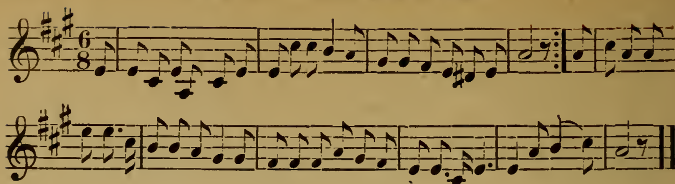
Ja, min själ han vederqvicker och mig förer på sin stig,
För sitt namn han hjelper mig i strid och nöd!
Och om än jag vandrade uti en dal så mörk och trång,
Fruktar jag dock intet ondt, han är mitt stöd! Kör.

Med din käpp och staf du tröstar mig, ack, sälla ljufva tröst!
Som hugsvalar mig i både lif och död!
Och fast fienderna hota, du bereder mig ett bord,
Der jag njuta får af lifvets himlabröd! Kör.

Du mitt hufvud smörjer sjelf med glädjens olja, så jag får
Börja sjunga på min nya hemlandssång!
Ja, min glädjebägare den flödar öfver redan här!
O, hvad skall det bli i himmelen en gång! Kör.

Idel godhet och barmhertighet skall här förfölja mig.
Alla mina lefnadsdagar, så jag tror!
Snart i Herrens hus i evighet, jag tågar in till slut.
För att stämma in i himlens sälla kor! Kör.

N:o 38 JESUS HAN SÖKER.

I.

— A E
Si Jesus han söker ett bortlupet får
A
Han söker derefter ännu.
— A E
Han går i de bortlupna syndares spår;
A
En sådan måhända är du,
— A E
Du har kanske länge föraktat din vän,
D A E A
Men se han dig älskar och söker dig än. Dig han söker.

Du har ju de nio och nittio än,
Är det ej tillräckligt för dig?
Dock herden han svarar jag vet det väl, men
Ett får lupit bort ifrån mig.
Om vägen är aldrig så lång och så svår,
Jag går att uppsöka mitt bortkomna får, Tills jag finner.

O Herre, hvad är det för blod jag då ser
På bergen der teckna din stig?—
Det blodet är gjutet för en utaf er,
Ett får, som gått bort ifrån mig.
Mig törnen ha stungit i fot och i hand,
Och blodet har runnit på vildmarkens sand Ifrån såren.

En krans utaf törnen kring pannan du bär,
Hvarför skall du då bära den? —
Jo den har jag tagit från törsnåren der,
Som hindra mitt får komma hem,
Att allt som kan sarga, helt borttagas må,
Ty fram denna väg jag med fåret skall gå I blodspåren.

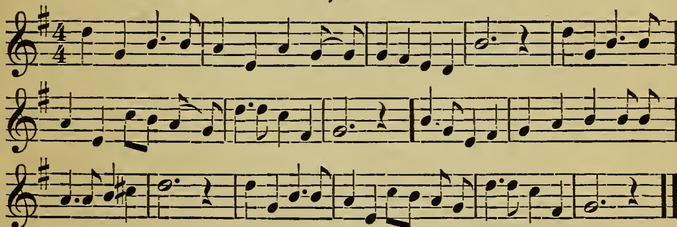
Din rygg blifvit slagen, på handen är sår,
Ej hafver du sådant förtjent? —
Ack på denna rygg skall jag bära mitt får.

Med blodet jag tvager det rent,
Si derför är blod i min hand och på rygg,
Att trots dina synder du må vara trygg På blodsgrunden.

Si, midt ibland törnen, der ligger ett får! —
Det fåret är mitt, säger han,
Fast törnena gifva mig tusende sår,
Mitt får jag dock slutligen fann.
Mitt lif jag uppoffrar att rädda mitt får
Och tar det med glädje ur törnbuskens snår Till mitt hjerta.

Och när du det funnit, hvad gör du väl då? —
Jag på mina axlar det bär,
Och kommer jag hem, o, då säger jag så:
O, glädjens, ty fåret är här!
Jag nu hafver funnit mitt älskade får
Och englarne jubla, ty syndaren står Frälst för evigt.

N:O 39. SJUNG, DU KRISTI BRUD.

III.

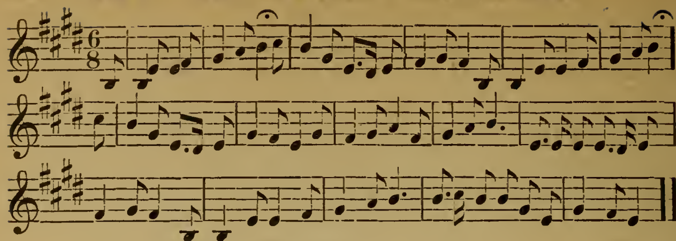
G — C — D — G
Sjung af fröjd, du Kristi brud, Jubla högt du frälsta här.
G — C — D — G
Fri och frälsad af din Gud, Snart du evigt lycklig är.
Ls. — A — D
Sjung hans lof i lust och nöd, Sjung hans lof i lif och död.
G — C — D — G
Sjung af fröjd, du Kristi brud, Jubla högt du frälsla här.

Prisa högt hans helga namn, Halleluja till vår Gud,
Sjung hans lof i alla land, Amen,amen,pris ske Gud! Kör.

Prisa högt hans stora nåd Som han åt oss beskär,
Med sitt allmakts visa råd, Som han med kärlek lär. Kör.

Prisa högt hans helga namn, Må det nå till himlens höjd.
Snart vi nå den sälla hamn, Och der blir evig fröjd. Kör.

N:o 40. JESUS AF NAZARET GÅR HÄR FRAM.

I.

E
Hvi hastar denna skaran, säg,
B
Så ifrigt brådskande sin väg—
E
Hvad är som fängslar hopen så
B E
Att dagligen med undran stå?
B E
Hör skaran svarar allvarsam:
B
"Jesus af Nazaret går här fram."
E
Hör skaran svarar allvarsam:
B E
"Jesus af Nazareth går här fram."

Hvem är då han som väcker opp
I hela staden sådant lopp?
Den främlingen, som på sin stig,
Drar massorna att följa sig?
||: Hör åter skaran allvarsam:
"Jesus af Nazaret går här fram.":||

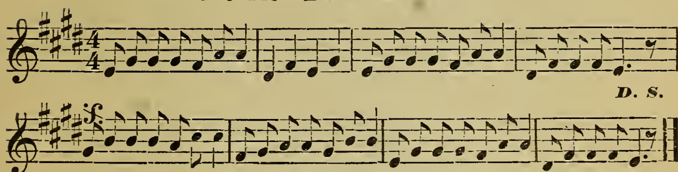
Ja, Jesus, han som fordom här
Gick fram bland mödor och besvär;
Och läkedom hvarhelst han gick,
Den sjuke, döfve, lame fick.
:|| Den blinde gladdes vid hans namn:
"Jesus af Nazaret går här fram.":||

Han kommen är! På hvarje ort
Hans helga steg vi hafva sport.
Han stannar vid vår tröskel, — ja,
Går in och vill här boning ta.
||: Ty nu vi ropa gladt hans namn:
"Jesus af Nazaret går här fram.":||

Kom hit, du som betungad är,
Nåd, frid och hem dig bjudes här,
Du, som från Fadren fjerran går;
Vänd om, tag mot den nåd du får;
:||Du frestade, här finnes hamn:
"Jesus af Nazaret går här fram.":||

Men om du än hans rop försmår
Och all hans kärlek från dig slår,
Han snart från dig bedröfvad far,
Och tviflans rop får intet svar.
||:"För sent! försent! — o, sorg och skam:
Jesus af Nasaret har gått fram.":||

N:o 41. HJERTATS SÅNG.

III.

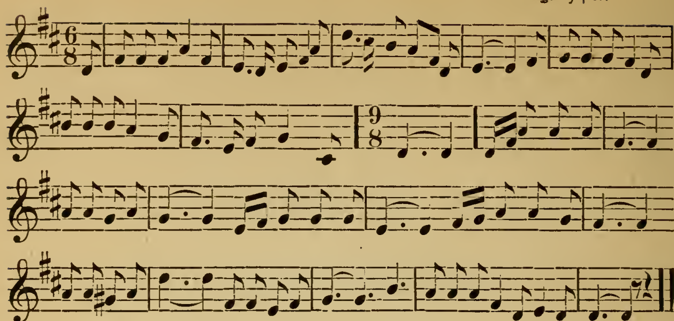
E A B E
Är du glad af hjertat nöjd, Sjung då, sjung då,
A B E
Lik en fogel full af fröjd, Sjung af hjertat sjung.
A B E
Om dig Herrens ande rör, Skynda dig hans vilja gör:
A B E
Verka, bed och ordet hör, Sjung af hjertat sjung. Kör.
E A B E
Du med hjertats sång gör väl, Fröjdar mången sorgsen själ;
A B E
Gud välsignar hvarje gång, Hjertats enkla sång.

När du ser hvad Jesus gjort, Sjung då, sjung då.
Prisa Gud i smått och stort, Sjung af hjertat sjung:
Hur han gått på stormigt haf, Väckt den döde ur sin graf,
Och sitt lif för oss utgaf, Sjung af hjertat sjung. Kör.

Är du under sorger böjd, Sjung då, sjung då.
Det ger dig och andra fröjd, Sjung af hjertat sjung.
Änglar sjunga kring Guds tron, Prisa Fadrens ende Son.
Sjung och du och gläds i tron, Sjung af hjertat sjung. Kör.

N:o 42. JESU KRISTI DAG.

A. L. Skoog. by per.

I.

D A D
Snart randas en dag så härlig och stor,
G D A
För alla som älska Gud.
G D G D
Dess sol aldrig skyms af skuggornas flor,
A D
Och aldrig hörs klagans ljud.

D A
Kör. O, härliga dag som randas för mig!
D
O, härliga mål på pilgrimens stig!
G
Min längtan och blick allt mer till mig drag,
D A D
Du, härliga Jesu Kristi dag!

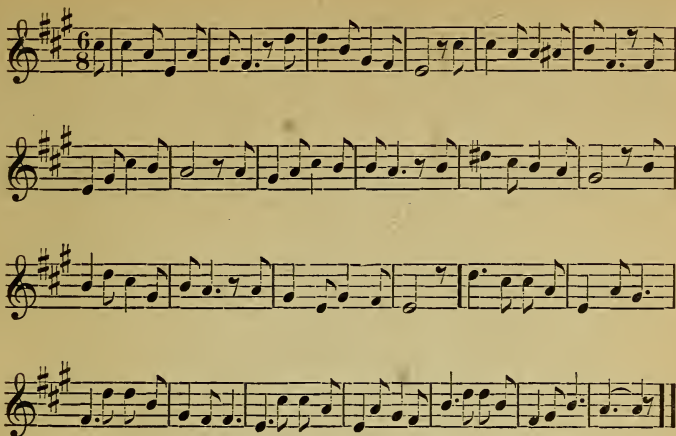
I ära och makt vår konung sig ter
Och kallar de sina hem.
Ej afstånd, ej död då skilja dem mer
Ej synden mer plågar dem. Kör.

För korset vi få en krona till lön,
För ringhet konungslig glans.
För törnbeströdd stig en boning så skön,
För svärdet en segerkrans. Kör.

Vi veta ej tid, vi veta ej stund,
Då gryningen inne är,
Vi veta likväl på sanningens grund,
Att frälsningens dag är när.

N:o 43. GOLGATA KÄLLAN.

I.

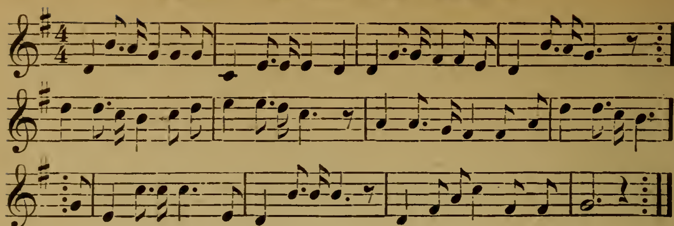
A D E A
Det fins en reningskälla, från Golgata den går.
A D A E A
Den öppnades af Jesus, hvar själ der rening får.
E A B E
Och nu hans röst dig kallar i mild och ljuflig ton:
A E B E
O kom till reningsfloden, kom med till nådens tron.

D A E D E A
Kör. Se, golgata källa flödar, golgata källa flödar;
E D E A
Flödar så fri för dig och mig, golgata källa flödar.

Om synden dig belastar med börda tung och svår,
Blott du till källan hastar, du hjelp och hvila får.
Dess vatten ger dig rening och läkedom dess våg.
Så blicka upp till korset, der först jag ljuset såg! Kör.

Och denna lifvets källa, för dig den flödar fritt,
O, två dig i dess bölja och synden du blir qvitt!
Då Jesus blir din konung, ditt hjertas melodi,
Af lof och pris och sällhet du då skall uppfyld bli. Kör.

N:o 44. EN GÄST OCH FRÄMLING.

III.

G C
Jag är en gäst och en främling på jorden,
D G
Tågar till himlen, mitt eviga hem,
G C
Om också resan besvärlig är vorden,
D G
En gång jag lyckligt skall afsluta den,
G C
Om jag likt Abraham pröfvad skall bli,
D G
Om jag ock syn's duka under deri: Kör.
C G
Jag vill hålla ut till vandringens slut.
D G
Det är mitt fasta beslut.

Farorna äro så många i verlden,
Stormarne brusa mot bräckliga båt,
Dånet af böljorna höres på färden,
Ofta jag fruktar i stormen gå åt.
Men om det syns jag ej hemmet skall nå,
Utan förlorad bland bränningar gå: Kör.

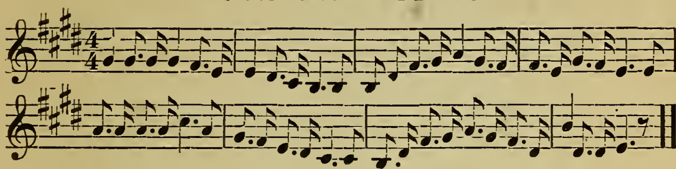
Ofta jag seglar i motvind och dimma,
Mörker och oro omtöckna min själ.
Smärta, bekymmer jag här får förnimma,
Ofta jag suckar: när skall det bli väl.
Men om det dröjer och tiden blir lång,
Jag vill uppstämma den trosfriska sång: Kör.

Om jag lik Josef oskyldig får lida,
Om jag likt David föraktad skall bli,
Om likt Hiskia jag klaga och qvida,
Om jag likt Daniel förmenad uti
Att ha gemenskap med Herren min Gud.
Då vill jag uppstämma lofsångens ljud: Kör.

Broder och syster som ofta får vara,
Utsatt för faror, bekymmer och nöd,
Om ej utsigterna alltid är' klara,
Skulle det tryta det dagliga bröd,
Frukta ej ändå, se uppåt mot höjd,
Jesus lofsjung utaf hjertat förnöjd: Kör.

Man skall ej alltid få erfara nöden,
En gång, ja, en gång, den evigt är slut.
Om icke förr, så när borta är döden
Skall du få säga: "jag har kämpat ut!"
Se'n kommer Jesus med helsningen sin:
"Kom du, mitt barn, kom i himmelen in!" Kör.

N:o 45. LYCKLIGA BARN.
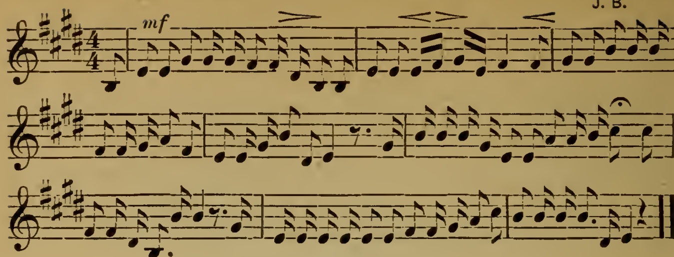

III.

E
Lyckliga barn som ha Gud till sin Far,
B *E*
Ja, lyckliga de barnen som ha en sådan Far;
A
Ja, lyckeliga barn, ja, lyckeliga barn,
B *E*
Ja, lyckliga de barnen som ha Gud till sin Far.

Lyckliga barn, som ha Jesus till bror,
Ja, lyckliga de barnen, som ha en sådan bror;
Ja, lyckeliga barn, ja, lyckeliga barn,
Ja, lyckliga de barnen, som ha Jesus till bror.

Lyckliga barn, som ha himlen till hem,
Ja, lyckliga de barnen som ha ett sådant hem;
Ja, lyckeliga barn, ja, lyckeliga barn,
Ja, lyckliga de barnen som ha himlen till hem.

Lyckliga barn, som få snart flytta hem,
Ja, lyckliga de barnen, som snart få flytta hem;
Ja, lyckliga barn, ja, lyckliga barn,
Ja, lyckliga de barnen, som få snart flytta hem.

III.

E B
Du lilla fogel som svingar så gladt
E B
Mot himlen hög och blå,
E B
Nog taga stundom bekymren dig fatt,
E B E
O, svara är det ej så?
E A
Qvi-vi-vi-vi-vi-vitt, Gud sörjer för mig;
B E
Bekymren han sjelf, qvi-vitt,
E B A
Qvi-vi-vi-vi-vi-vitt, har tagit på sig,
B E
Ty sjunger jag gladt: Qvi-vitt.
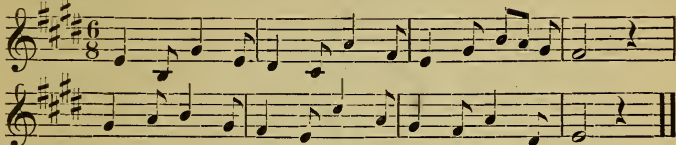
Ack ja, jag hör att du lycklig och nöjd,
Nu stämmer upp din sång,
Men säg mig stör det då aldrig din fröjd,
Att tänka på vintern lång?
Qvi-vi-vi-vi-vi-vitt, om dag Gud mig ger,
Så ger han och råd; qvi-vitt,
Qvi-vi-vi-vi-vi-vitt, hehöfver jag mer?
Är detta ej nog? Qvi-vitt.

Nu väl, det nog lyckligt är att du så
Af Gud i allt beror;
Men, säg mig, fruktar du icke ändå
Att falla i hökens klor?
Qvi-vi-vi-vi-vi-vitt, tryggt svarar jag nej,
Förr'n Herren det vill, qvi-vitt,
Qvi-vi-vi-vi-vi-vitt, till jord faller ej
En endaste sparf. Qvi-vitt.

Haf tack för lexan du fågel på qvist,
För visan som du qvad!
Jag vill nu med dig instämma till sist
Och sjunga af hjertat glad:
Qvi-vi-vi-vi-vi-vitt, ty vårdar Gud dig,
Då vet jag förvisst qvivitt,
Qvi-vi-vi-vi-vi-vitt, han glömmer ej mig,
Sitt dyrköpta barn. Qvi-vitt.

N;o 47. NÅD OCH FRID.

N. Frykman.

I.

E A E B
O, hur saligt att få ega Jesu nåd och frid!
E A E B E
Ingen tunga kan det säga Här i denna tid.

Nåden kan vårt hjerta röra, Då det kännes kallt.
Nåden ger oss kraft att göra, Hvad oss Gud befallt.

Våra synder helt försvinna Uti nådens haf.
Aldrig vi dem återfinna I den djupa graf.

All vår nöd för Gud vi klaga Och få frid igen.
Måste vi och lida aga — Det är nåd i den.

Jesu hjerta för oss ömmar, Nådens brunn är fri.
Frid han ger i rika strömmar; Derför sjunga vi.

Gud de sina aldrig glömmer, Ty han trofast är,
I sin hydda han oss gömmer, Trygga bo vi der.

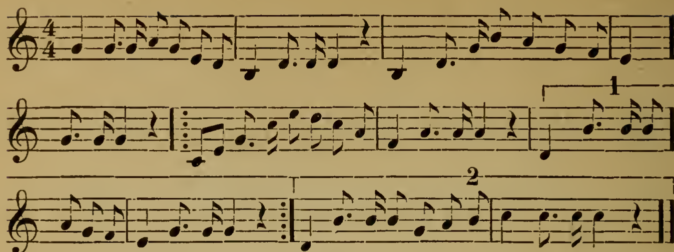
Hur än verldens domar falla, Ha vi frid ändå.
Nåden sopar bort dem alla, De ej gälla få.

Jesu frid skall oss bevara Under lifvets strid,
Och af nåd vi sist få fara Hem till Edens frid.

Så i tron vi sjunga redan Här på barnavis,
Bättre få vi sjunga sedan. Amen, lof och pris!

N:o 48. VALLFÄRDS SÅNG.

O. Running. By per. of Aug. Davis.

III.

C S
Syskon, vi äro här i "främmande land"—
C
Blicken den ha' vi dock mot himmelens strand—
C F
‖: O, hvilken sällhet det skall blifva en gång,
S C
Ånglar oss möta der med harpor och sång.:‖

Här uti striden få vi bida och tro;
Snart stundar hvilan för oss: ljufliga ro!
‖: Här har det ofta varit möda och strid,
Hemma hos Jesus blir det hvila och frid!:‖

Pilgrim, håll ut! fast hafvets bölja är vred,
Hon kan dig icke med sitt hot sänka ned!
‖: "O, jag ser landet redan nu mot mig ler!"
Ankaret kastas snart och seglen ta's ner.:‖

Sedan vi tåga upp på himmelens strand—
Resan är slutad och vi äro på land—
‖: Ser du hur lifvets träd der blomstrande står?
Träd som bär skördar tolf hvartendaste år!:‖

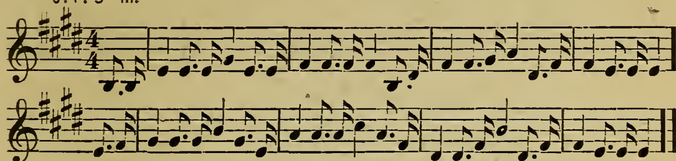
Der få vi möta många sälla Guds barn,
Som blifvit frälsta utur fiendens garn;
‖: De skola sjunga der med fröjdefullt ljud:
Ära till Lammet, som har köpt oss åt Gud!:‖

Tänk när vi skåda Jesus, Frälsaren kär—
Se, vi få blifva honom lik', som han är!
‖: O, blotta tanken derpå hjertat vill ta'!
Derför vi sjunga: "Ära! Halleluja!":‖

Hör du, min vän, som ännu främmande går,
Och all Guds nåd och kärlek helt från dig slår,
||: Kom nu till Jesus! så skall allt gå dig väl;
Han vill nu hjelpa dig och frälsa din själ! :||

N:o 49. BLICKA UPP

J. F. S—m.

III.

E B
Blicka upp, blicka upp, till din Frälsare kär,
E
Endast han hjelpa kan, som är alltid dig när.
A
Alla dagar han sagt, att han när dig skall bli,
B E
Blicka upp, blicka upp, och i Sonen var fri!

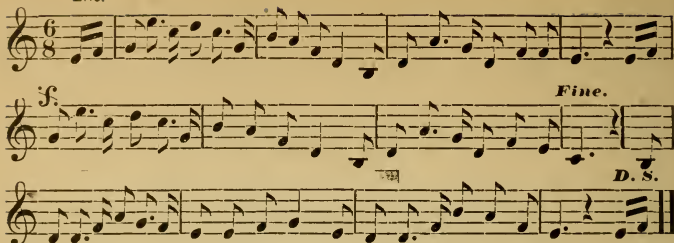
Blicka upp, blicka upp, det ger glädje och mod!
Prisa Jesus, som köpt dig åt Gud med sitt blod!
Läkedom till din själ utaf Jesus du får,
Blicka upp, blicka upp, medan hemåt du går!

Blicka upp, blicka upp, till den himmelska strand,
Icke längre vi dröja i främmande land!
Snart så är du för evigt förlossad och fri,
Blicka upp, blicka upp, ack, du lycklig skall bli.

Blicka upp, blicka upp, snart Jerusalems port
Skall för dig låtas upp, Jesu brud, tänk så stort
Du får bo i den stad, som har gator af guld,
Blicka upp, blicka upp, till din Frälsare huld!

Blicka upp, blicka upp, till din Konung och Gud!
I hans himmel der klinga ljuft tonernas ljud!
Redan här få vi sjunga de saligas sång,
Blicka upp. blicka upp, så blir tiden ej lång.

N:o 50. SÅ FRUKTA DIG ICKE.

I.

C F S
Så frukta dig icke, du väntande brud,
C
Hans ögon nog följa dig här!
C F S
Hur skulle du vara förglömd af din Gud,
C
Då sparfven förgäten ej är.
S C
Såvida i boken du inskrifven står,
S C
Han glömmer nog icke sin vän,
C F S
Och dina behof, han ju år ifrån år,
C
Vill fylla så rikligen än.
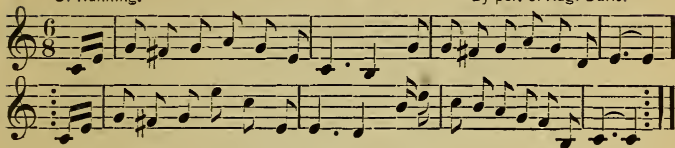
Så frukta dig icke, du lyckliga brud,
Din brudgum nog håller sin tro,
Och snart ock du klädes i skinande skrud,
Och hemma på Sion får bo.
Hvad gör det väl då, om din boning är trång,
Om hyddan är bräcklig och svag?
Din trolofningstid blir törhända ej lång,
Du kunde få hembud i dag.

Så frukta dig icke, ty Daniels Gud
Nog håller om lejonen vakt,
Och ingen törs röra ett hår på hans brud,
Ty så har han lofvat och sagt.
Om sju resor het blir försmädelsens ugn,
Den skadar dig icke en mån,
Ty midt ibland lågorna går du så lugn
I sällskap med Konungens son!

Så frukta dig icke, du kungliga brud,
Som går här förtrampad och hädd!
Du är dock en boren furstinna af Gud,
Fast ännu i resdrägten klädd.
Men vet, din förklädnad skall falla en gång
Och skön i din prydning du stå
Och helsas med jubel af änglarnes sång,
Och arfvet och kronan undfå.

N:O 51. O, TÄNK HVILKEN SÄLLHET!

O. Running. By per. of Aug. Davis.

I.

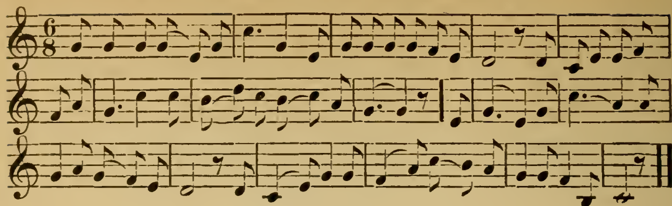
— *c* *s*
O, tänk hvilken sällhet det blifver
c
Att vara hos Frälsaren kär!
s
Jag längtar och trängtar från jorden
c
Att få skåda min Vän som han är.

Här nere jag vandrar bland gruset,
Omgifven af många besvär.
Jag längtar upp till Fadershuset,
Ty mitt hjerta, min skatt, har jag der.

Men här uti hoppet jag bidar
Och vet att den dagen är när,
Då jag har utkämpat de strider,
Som mig möta på vandringen här.

Se'n skall jag i härlighet skina
Som stjernor i evighet der,
När Jesus hemtagit de sina.
Ack, jag längtar! o, vore jag der!

O broder och syster i Herran,
Håll ut! snart den dagen är här —
Se, morgonen synes i fjerran —
Och då möta vi Frälsaren kär.

I.

C
Himmelens stad är härlig,
S
Dess gator af klaraste guld,
C F C
Jag ämnar mig dit att se Jesus,
S D G
Min Frälsare så huld.
—— C F C S
KÖR. Jag vet, jag vet att efter striden här,
C F C S C
Jag skall, jag skall för evigt fröjdas der.

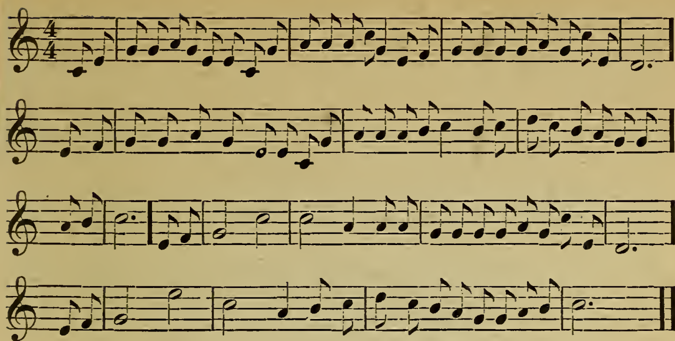
Himmelens stad är härlig,
Dess portar af ädlaste sten.
Jag ämnar mig dit att se Jesus,
Från synden han tvagit mig ren. KÖR.

Himmelens stad är härlig,
Ett rum der beredt är för mig;
Och snart kommer Jesus att hemta,
Från jorden mig dit upp till sig. KÖR.

Himmelens stad är härlig,
Der hvar och en är god.
Åmnar du dig till den staden,
Så twå dig i hans dyra blod. KÖR.

Himmelens stad är härlig,
I tron jag ser den nu,
Och om jag går först att se Jesus,
Skall jag säga att snart kommer du. KÖR.

Men kommer du först till den staden,
Så säg att jag kommer dit;
Jag ämnar att der hos min Jesus,
Tillbringa min evighet. KÖR.

III.

C F C
Vid basunens ljud när alla frälsta samlas få en gång,
S
Vid det spegelklara haf, der mötas vi;
C F
Vänner, fränder ifrån jorden helsa vi med fröjd och sång.
S C
Hvilket möte af de frälsta det skall bli! Kör.
C F C S
Hvilket möte, möte, när de frälsta ifrån jorden vi få se!
C F S C
Hvilket möte, möte, hvilket möte af de frälsta det skall bli.

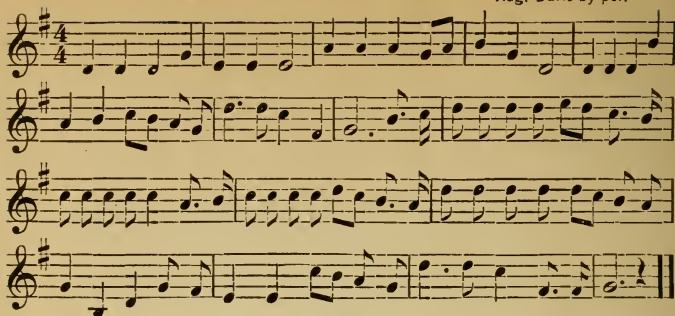
Tänk, när engeln högt förkunnar: ingen tid skall vara mer,
Vi få samlas då och frälsta skaror se,
Hvilket möte på den stranden, inga tårar fällas der
Hvilket möte af de frälsta det skall bli! Kör.

När den stora dag inbryter för allt folk på haf och land.
Herren Jesus uti ära skåda vi,
Då han bjuder alla sina samlas på sin högra hand
Hvilket möte af de frälsta det skall bli! Kör.

När Guds englar högt förkunna evigt jubelår en gång,
O, hvad jubel, o, hvad himmelsk harmoni!
Alla himlens harpor klinga, högljudt brusar Lammets sång,
Hvilket möte af de frälsta det skall bli! Kör.

N:o 54. JAG ÄR STRIDSMAN.

Aug. Davis by per.

III.

G C
Jag är stridsman som för krig,
D G
För min Gud som älskar mig.
Am C
Han uti mitt hjerta bor.
D G
Gifver frid åt den som tror.

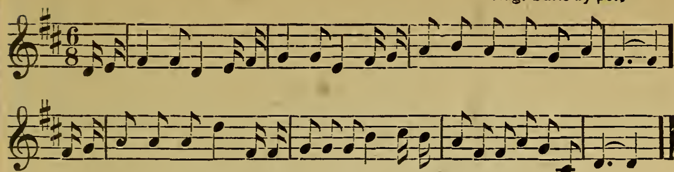
G
Kör. Vill för Kristus blott du stå?
D
Ja, för Kristus vill jag stå.
Vill för Kristus blott du stå?
G
Ja, för honom vill jag stå.
C
Om vi hålla fast intill lifvets slut,
D G
Inför Lammets tron snart vi stå.

Trots en verlds begabberi,
Jag kan stå så glad och fri.
Och till verlden budskap ge
Jesus älskar syndare. Kör.

Om än Satan anfall gör,
Jag ej fruktar nu derför.
Ty på klippan står jag fast.
Fienden den flyr med hast. Kör.

Om än tiden blifver svår,
Om till blodig död jag går,
Sjunger jag min konungs pris
Tills jag står i Paradis. Kör.

A. Nilsson. Aug. Davis by per.

I.

D G A
Ack, jag längtar hem till min trogne vän.
D A D
Till min Jesus i himmelens höjd.
D G
Här är möda och strid, men deruppe är frid.
D A D
Ack, jag längtar till himmelens fröjd.

Till min faders hus ifrån jordens grus
Vill jag flytta, om Jesus så vill.
Kom, o Jesus, till mig, tag mig snart upp till dig!
Jag för evigt vill höra dig till.

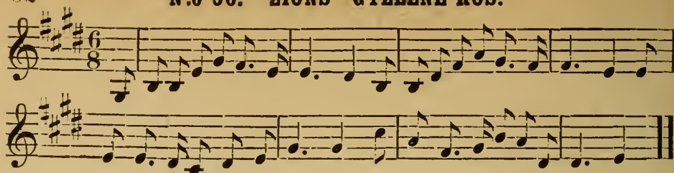
Ske som Herren vill, honom hör jag till,
Herre Jesus, behåll blott min själ!
Skall jag längre här bo, Gud, föröka min tro,
Gif din Ande, som leder mig väl!

Ack, hur' nöjd och glad skall hos Gud en dag
Jag få skåda hvad gerna jag trott,
Evigt glad, evigt nöjd! tänk, mitt hjerta, hvad fröjd
Det skall blifva hos Jesus, hur godt!

Der skall synd ej mer trycka sinnet ner,
Ingen djefvul mer frestar då mig,
Skild från sorg och besvär, ser jag Frälsaren kär,
Detta Lammet, som offrade sig.

Blomman vissnar här, hösten henne tär,
Hon är lutad mot aftonen ner.
Skördetiden är när, och från ödemark här
Vännen Jesus min hemfärd beskär.

N:o 56. ZIONS "GYLLENE ROS."

I.

E   B
Den skönaste ros har jag funnit,
                                   E
Som än ibland törnen upprunnit,
                 A   E
Min Jesus, utkorad bland alla
          A   B   E
Som syndares vän vill sig kalla.

Allt sedan vi miste den ära,
Guds heliga afbild att bära,
Var verlden förvildad och öde,
Och men'skor i syndene döde.

Och rik blott på törne var jorden,
Och glömda allre'n voro orden,
Som men'skan af Herren sig lärde,
Att finna den fröjd hon begärde.

Då framsköt en ros ibland törne,
Som Herren det lofvat tillförne;
Och rosen sin doftande ånga
Utbredde bland slägterna många.

Och hvar denna ros utan like,
Slår rot, der begynner Guds rike;
Och hvar du dess doft gick till möte,
Du salighet fann i dess sköte.

Det tistel-omgärdade sinne,
Som icke har Herren i minne,
Ej aktar den rosen, ej känner,
Hur ljuflig den är för Guds vänner.

Böj dig i Getsemane neder,
Der han, som dig frälsade, beder;
Der finner du rosen den sköna,
Dess blodsdagg du der skall få röna.

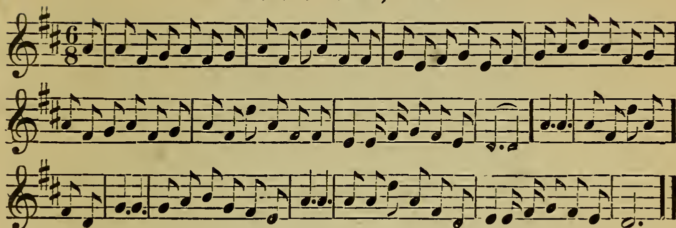
Ja, städs till min död vill jag bära
Densamma till smycke och ära;

Dess fägring mitt hjerta intagit,
Till himlen min håg har den dragit.

O Jesus, du fröjdar mitt hjerta,
Du byter i glädje all smärta,
Du tröstar min ande i nöden,
Du gifver mig lifvet i döden.

Må verlden sin gunst mig betaga,
Må lifvet all lust från mig draga,
Må hjertat förtvina och brista,
Dock aldrig min ros vill jag mista.

N:O 57. HEM, HEM.

I.

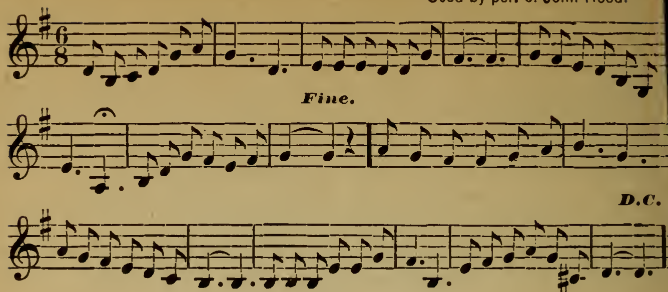
D
I aftonens timma när solen sig sänker
A D
Sin helsning för dagen, den sista, mig skänker,
D
En försmak af himlen, då stilla jag tänker:
A D
Kanhända i natt jag går hem. Kör.
D
Hem! Hem! Der i det klara blå,
A
Hem! Hem! Snart skall jag fara få.
D
Hem! Hem! Högt öfver molnen
A D
Till Jesus der jag har mitt hem.

I midnatten segern måhända jag vunnit
Mig Jesus förlossat, allt ondt har försvunnit,
Förr'n solen går upp, kanske himlen jag hunnit,
Och tar i besittning mitt hem. Kör.

Välkommen du saliga morgon i tiden,
Som en gång för alltid skall afsluta striden
Och föra mig hem, se'n min dag är förliden,
Till himlen, mitt härliga hem. Kör.

N:o 58. O, JAG VILL SJUNGA OM JESUS.

Used by per. of John Hood.

I.

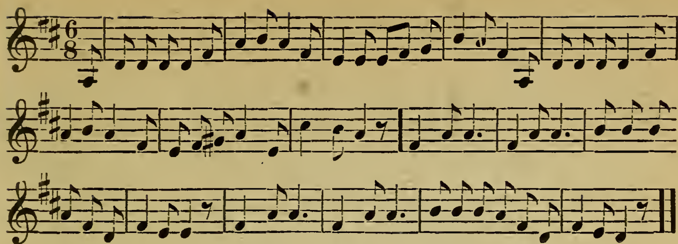
Capo d'astro på andra bandet.

G
O, jag vill sjunga om Jesus,
C G D
Lycklig som dödlig kan bli,
G C Am.
Hur kan jag annat än prisa
G D G
Honom för nåden så fri,
D G
Han mig bevarar från faror,
D G
Upplyser mig på min stig—
G Ls B
Och med sitt råd mig uppmuntrar
Ls A D
Och med sin hand leder mig. Kör.*

O, jag vill sjunga om Jesus,
Prisa hans namn dagen lång,
Sjunga om hans stora kärlek,
Sprida hans godhet med sång.
O, jag vill sjunga om Jesus,
Sjunga om hans kärlek stor
Sjunga om ro för de trötta,
Hvila, hvar Herren sjelf bor. Kör.

O, jag vill sjunga om Jesus,
Sånger till hans välbehag,
Sjunga i tro och af hjertat,
Tills han framträder en dag.
Sjunga i tro och af hjertat,
Det gör mig dagligen nöjd.
Han min förlossning och starkhet,
Han är min tröst och min fröjd. Kör.

* De fyra första raderna af hvarje vers, sjungas såsom kör.

I.

— D
Det härliga land i tron jag ser,
A D
Ett land der sorg ej finnes mer;
— D
De saligas hem, ett land af ro,
A E A
Der alla Guds barn få evigt bo.

D
KÖR. Vill du gå? vill du gå?
G D A
Gå till det härliga land med mig
D
Vill du gå? vill du gå?
G D A D
Gå till det härliga fridens land.

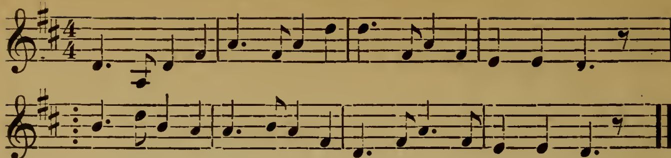
Det härliga land, den ljusa rymd,
Förmörkas ej af minsta synd;
Guds härlighets sken, Guds egen Son,
Har drifvit allt mörker derifrån. KÖR.

Mig tyckes jag ser den staden huld,
Dess glans är lik en sjö af guld;
Den lågar i ljus lik solen sjelf,
Och speglar sin bild i lifvets elf. KÖR.

Mig tyckes jag ser de frälsta der,
Af alla folk en väldig här;
För tronen de stå i snöhvit skrud,
Och kasta sin' kronor ned för Gud. KÖR.

Det härliga land af idel ljus,
Der är mitt hem, min Faders hus!
O, vore jag fri från dödens kropp,
Jag flöge med glädje strax dit opp! KÖR.

N:o 60. LEF FÖR JESUS.

III.

D
Lef för Jesus — allting annat
A D
Är ej värdt att kallas lif.
G D
‖:Åt den vännen framför andra
A D
Hjertats första kärlek gif!:‖

Lef för Jesus — verldens äflan,
Rykte, rikedom och glans
‖:Gifva aldrig åt din ande
Blott en timmas frid, som hans.:‖

Lef för Jesus — samla själar
Kring hans dyra fridsbaner,
‖:Skynda, innan natten kommer
Då du ej kan verka mer!:‖

Tusen, tusen arma själar
Sucka efter lif och frid.
‖:Säg dem något ord om Jesus,
Medan du ännu har tid!:‖

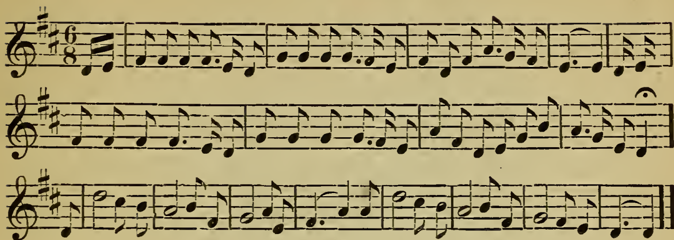
Säg dem blott hvad du sjelf funnit
Vittna om hvad sjelf du sett,
‖:Om den kärlek utan like,
Om den nåd han dig betett.:‖

Lef för Jesus — gif åt honom
Lifvets sköna vårdag — men
‖: Gif ock mannaålderns styrka,
Och den sena hösten än!:‖

Gif dig helt, ty det begär han,
Sjelf han gaf sig helt åt dig,
‖:När han fattig och föraktad
Gick härnere korsets stig!:‖

Gif dig helt och vet att ingen
Än förlorat deruppå!
‖: Lef för Jesus, tills du salig
In uti hans ro får gå! :‖

N:o 61. TONERNAS MAKT.

I.
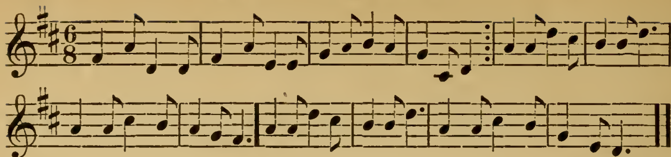
D G
Du tonernas kung mönstra gåfvornas mängd,
D A
Och i tonkonstens harnesk dem kläd,
D G
Sedan trupper sänd ut till en lyssnande verld,
D A D
Segrar vinn genom tonernas klingande svärd.
D A D
Kör. O, himmelska gåfva, förundransvärd skatt,
A D
Som ädlaste delen af själen tar fatt.

På jorden ej finnes som likna man kan,
Med harmoniska toner i gång;
Ty de fatta en verld i sin tjusande hand,
Och de hålla den fast med osynliga band. Kör.

Då själen är tryckt utaf jordiska ting,
Och man ser allting mulet och mörkt;
Då hviska de ljufliga tonernas ljud,
Blicka uppåt mot himlen der lefver din Gud. Kör.

Och en gång skall anden från bojorna fri
Icke sjunga sin trånande sång;
Men evigt bland körer i himmelens sfer,
Prisa Lammet i toner som ej hördes här. Kör.

N:o 62. LILLA KLARA.

I.

D A
Lilla Klara var en flicka,
D
Liflig, lydig, rask och snäll.
D A
Kunde sopa, sy och sticka,
D
Bädda, städa hvarje qväll;
D G
‖: Kunde baka, laga mat,
D A D
Diska talrikar och fat. :‖

Knapt en aln hon hunnit växa,
Förr än hon i skolan gick,
Der för mången välläd lexa
Hon en rar belöning fick,
‖: Fick en bok som sken som gull,
Och af kopparstick var full: ‖

Hvilken bok kund' det väl vara,
Bibeln alla böckers bok,
Och i denna läste Klara,
För att blifva god och klok;
‖: Och hon lärde uti den
Känna Jesus Frälsaren: ‖

Uti söndagsskolan gick hon,
Aldrig hennes plats var tom,
Och belöningskort det fick hon,
Många gånger tjoget om.
‖: Och för sina qvicka svar,
Hon i skolan omtyckt var. :‖

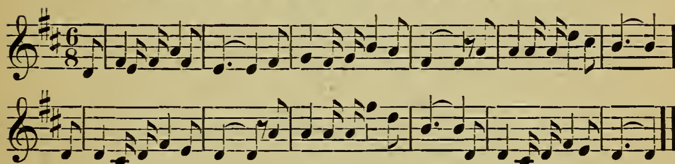
Under höstens årstid kalla,
Klara ute gick en dag.
Störtregn började att falla,
Vägen som hon gick var lång.

‖: Hon blef våt, förkyld också,
Sjuknade och kort derpå. :‖

Och från denna sjukdom Klara
Aldrig reste sig igen.
Men det var ju hembud bara,
Och det gladde hennes själ,
‖: När hon slutade sitt lopp
Sjutton år var hon då blott. :‖

På sin dödsbädd lugn och salig
Sade hon: Nu får jag gå,
Till min Jesus att otalig,
Evig sällhet njuta få,
‖: Och hon gick till Jesus kär,
Lycklig den som vore der. :‖

N:o 63. EN SÅNG JAG NU SJUNGA VILL.

I.

D A D
En sång jag nu sjunga vill Om vännen som hör mig till.
D G A D
‖: Ty han är den bäste vän Af alla jag funnit än. :‖

Han frälste mig från all nöd, Då jag var i synden död.
‖: Säg skulle jag icke då En sång på guitarren slå? :‖

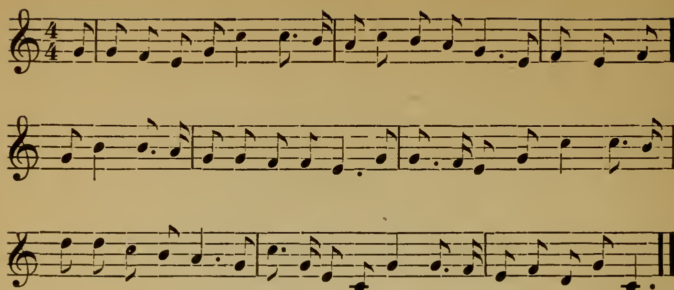
O hör, jag nu frågar dig: Har du lemnat syndens stig?
‖: Kanske att du ännu är På väg som till döden bär? :‖

Hvad tänker du vinna der? All lycka i verlden är
‖: Så tom och den hastar bort. Besinna, din tid är kort. :‖

Så lemna då syndens stig Samt tro och låt frälsa dig.
‖: Ja, tro nu i Jesu namn Och fly i hans öppna famn. :‖

O, syskon, blott härden ut, Ty snart, snart är striden slut.
‖: Ja snart, snart så bo vi der, Derhemma hos Jesus kär! :‖

N:o 64. O, HVILKEN FRÖJD.

III.

C F C
O, hvilken fröjd och lycka, jag salig är, och tror;
S C
Att Gud är nu min Fader, och Jesus är min bror.
F
Och derför vill jag sjunga uppå mitt enkla vis,
C S C
Och gifva vännen Jesus och Gud mitt lof och pris.

Nu är jag stadd på resa, från jordens mörka land;
Hem till det rätta hemmet, till Kana'ns sälla land.
Nog hota synd och faror och nöd rätt mången gång;
Men glad jag ändå sjunger min lilla hemlandssång.

Om resan är besvärlig, om vägen syns mig lång;
Så sjunger jag och spelar min lilla hemlandssång;
Ty sången den förskingrar all oro, sorg och strid,
Och ofta skänker hjertat båd glädje, hopp och frid.

Och trygg jag hemåt vandrar mot himlens sälla land,
Ty ledd jag är beständigt af Jesu säkra hand;
Och snart han skall mig hemta till himlen som sin brud,
Der skall och jag iklädas en härlig bröllopsskrud.

Då brud och brudgum mötas, och bruden blir uplyft
I nya stadens kamrar blir det i himlen tyst;
Serafers sång skall tystna, Cherubers likaså,
När bruden börjar sjunga och himlaharpan slå.

Den sång som då uppstämmes är lammets nya sång,
Och alla uti korus begynna på en gång;
Blott du är värdig hafva, båd ära, starkhet, magt;
Ty fienderna alla du hafver nederlagt.

N:o 65. DET GÅR IGENOM.

(Sjunges som N:o 64.)

III.

—— C F C
Framåt det går igenom båd' ljus och mörker än!
S C
Jag lefver ej för jorden, mitt mål är himmelen.
F
Den väg, jag här skall vandra, har Jesus stakat ut,
C S C
Och han är med på resan från början och till slut.
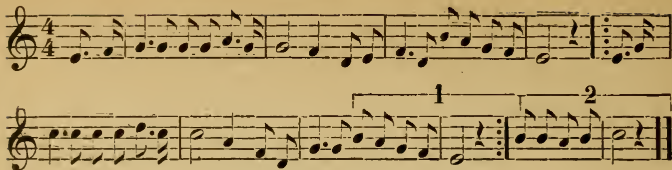
Hvad kan mig nu förderfva? Guds ögonsten jag är;
Han mig beredt ett rike, och dit han sjelf mig bär,
Hur satan sig nu vänder, hvad verlden tar sig till—
Allt mig till godo tjenar, ty så min fader vill.

Men ack, jag syndigt klagar mot Gud så mången gång
Uti de mörka stunder, då tiden blir mig lång.
Men se'n mitt hjerta gråter och nåd för allt begär,
Och Herren allt förlåter, ty god och from han är.

Och så det går igenom, fast trångt det är ibland.
Det blir ej trångt der hemma uti det sköna land.
Der ibland vänner kära, som tågat hem förut,
Skall också jag få dela den fröjd, som ej tar slut.

Hvad är all jordens möda emot den sabbatsro,
Som väntar Jesu vänner i fridens sälla bo!
Blott några dagar bära sitt kors i Jesu spår—
Och se'n en evig ära, ett evigt jubelår!

Så sjunger jag om seger i hoppet redan här,
Då striden ännu rasar, då den som hetast är.
Hvar tagg som här mig sårar, jag skall bli qvitt en gång,
Och till Guds lof uppstämma en bättre segersång.

III.

c s
Himlens fåglar hafva sina nästen,
c
Räfvarne i skogen sina bo;
c F
‖: Markens rofdjur sina trygga fästen,
s c
Mellan bergen med dess stilla ro. :‖

Jesus hade ej ett hviloläger,
Ej ett eget hem att träda in;
‖: Han som himmelen och jorden äger,
Hade ej en vrå att kalla sin. :‖

Vill han ensam tala med sin Fader
Måste han dit upp på berget gå;
‖: Han som skapat verldens myriader,
Hade ej en egen bönevrå. :‖

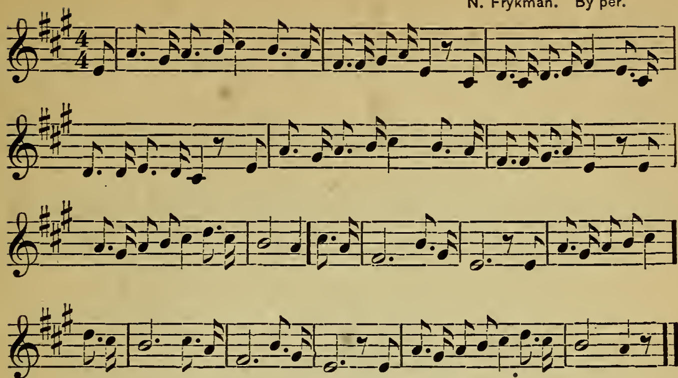
Honom folk på alla sidor trängde,
Hvarje dag och ingen ro han fann;
‖: Månne han sin dörr om natten stängde
Nej, en egen dörr ej hade han! :‖

O, hvad skam, att vi så ofta klaga,
Öfver Herrens visa handlingssätt.
‖: Borde vi ej hellre nöjd' antaga,
Att i allt vår Fader delar rätt. :‖

Ja, om du än har det trångt på jorden
Tänk då på hur Jesus hade det.
‖: Han vår föregångare är vorden;
Låt oss ödmjukt vandra i hans fjät! :‖

N:o 67. MITT EVIGA HEM.

N. Frykman. By per.

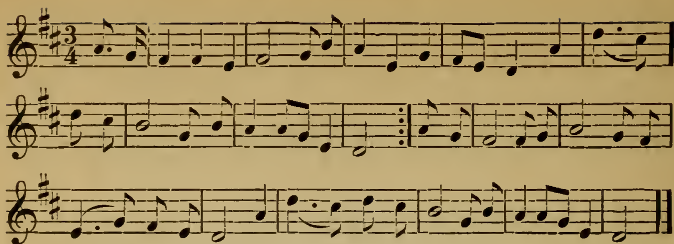
III.

Mitt hem är ej på jorden bland sorger och besvär
Jag är som mina fäder, en gäst och främling här.
Men i min Faders rike en boning väntar mig,
Den aldrig sett på jorden sin like.
Kör. Sälla hem! Sköna stad!
Der englaskaran sjunger så glad!
O, hvad frid! O, hvad fröjd!
Inom de perleportarna klara!

Som seglarn uti stormen med längtan ser mot land,
Så längtar jag till hemmet på himlens lugna strand.
Dit stormens brus ej hinner och vågens svall ej når,
Och intet hjerta lider och saknar. Kör.

En vinning skön det blifver att lemna jordens mull
Och med de frälsta vandra på gatorna af guld.
Och i den nya sången med jubel stämma in
Och locka harpotoner så klara. Kör.

N:o 68. VILL DU MED?

I.

            D
Till de renas och heligas rike vi tåga,
                        G   A   D
Till kärlekens hemland vid Frälsarens hand.
                 D
Men ack, du som i synden än olycklig vandrar,
                      G   A   D
Vill du ej gå med till de saligas land?

             D
Kör. Vill du med? Vill du med!
            A   D
Vill du med? Vill du med?
                         G   A   D
O säg, vill du med till de saligas land?
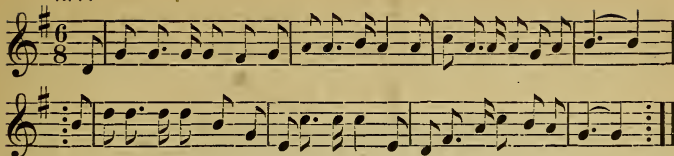
I det härliga hemmet kan suckan ej finnas;
Ej synd finnes i de förlossades land.
Du betungade, som i elände försmäktar,
Vill du ej gå med till den fridlysta strand? Kör.

Der bereds för hvar helig en strålande boning;
Som evigt och fritt de bebo i det land,
Hvarest portar och torn utaf härlighet glimma.
Vill du ej gå med till den härliga strand? Kör.

Så vi glada framåt nu här tåga. Se målet!
Vi hinna det snart vid vår Mästares hand.
Snart vi sola oss der på de strålande höjder
Och evigt oss fröjda i sällhetens land.

Kör. ||: Jag vill med, jag vill med, :||
O, ja, jag vill med till de saligas land!

N:o 69. MEN HVARFÖRE GRÅTA?

I.

G D
Men hvarföre gråta? Jag har ju en vän,
G
Som bär på sitt hjerta min nöd.
G C
Den vännen är Jesus, han älskar mig än,
D G
Han älskar i lif och i död.

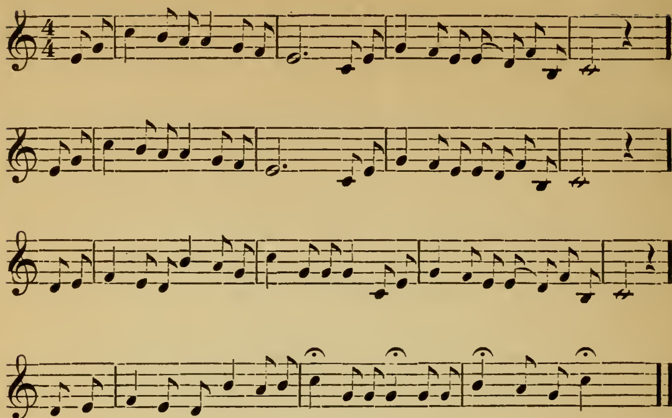
Han har mig utkorat, så usel jag var.
På nåd i hans rike jag bor,
Och nåden allena skall hålla mig qvar.
O Gud, hvad din kärlek är stor!

Jag vet att, min Jesus skall hjelpa mig än,
Och derför jag bidar så nöjd.
I kärlek han agar, men tröstar igen
Och byter min klagan i fröjd.

Han går vid min sida, han vakar alltjemt,
Han tröttnar ej, han, såsom jag.
Att jag skall få riket, det vet jag bestämdt,
Ty så är min Faders behag.

Nu fruktar jag icke för helvetets makgt,
Mitt fäste är Israels Gud.
Han skall mig bevara, ty så har han sagt,
Han kan ej förgäta sin brud.

Så ilar jag trygg till det härliga land,
Snart hamnen, den sköna, jag når.
Hvad gör det, om resan är stormig ibland!
Der hemma ju hvila jag får.

III.

——— *C*
Jag for bort uti främmande land,
S *C*
Med det arf som min fader mig gaf;
—— —— *C*
Och förslösade så efter hand,
S *C*
Att till sist jag ej något had' qvar.
—— *F* *S* *C*
Uti syndens och djefvulens tjenst jag blef slaf,
S *C*
Och min hunger jag släckte med draf.
——— *F* *S* *C*
Men en röst ständigt varnade mig,
—— *S* —— *S* —— *C*
Akta dig, akta dig, akta dig!

Och den rösten ej ro åt mig gaf,
För den fåfängt mitt öra jag slöt.
Jag då ångrade mig tog min staf,
Och med synden och djefvulen bröt.
Sorgsen gick jag min väg genom öknarnes grus

Långt i fjerran jag såg Fadrens hus.
Och en röst ständigt manade mig,
Skynda dig, skynda dig, skynda dig!

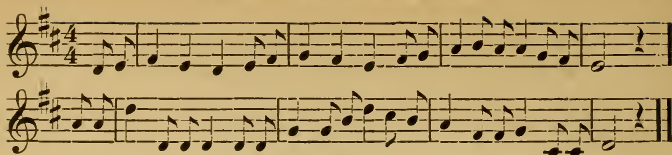
Men fastän jag var långt derifrån,
Ifrån fönstret min fader mig ser;
Och han gläder sig öfver sin son,
Till mitt möte han nu sig beger.
Och han skyndar sig fram öfver stock öfver sten,
Jag förnimmer hans stämma allt re'n.
Denna röst ständigt manade mig,
Skynda dig, skynda dig, skynda dig!

O, hvad sällhet hvad fröjd utan namn,
Då min fader mig skyndade mot;
Och mig sluter så ömt i sin famn,
Då jag blott önskat kyssa hans fot.
Då jag hvilade ljuft vid hans trofasta bröst,
Ljöd lik himmelsk musik nu hans röst;
O, mitt barn allt förlåter jag dig,
Kom med mig, kom med mig, kom med mig!

Hans rättfärdighets klädnad jag bär,
Evigheternas ring på min hand;
Andens skor göra fri från besvär,
Jag går trygg genom fiendens land.
Gödda kalfven blef slagtad för mig, för mig,
Alla gladdes och fröjdade sig.
Så min fader till sist mottog mig,
Mottog mig, mottog mig, mottog mig.

O, min broder som flyr från din far,
Uppå syndens och lustarnes stig!
Har väl något af arfvet du qvar,
O, min bror tag exempel af mig!
Vänd dig om och dig kasta i Frälsarens famn
Skall han fåfängt dig kalla vid namn.
Hör hans ljufliga röst kallar dig,
Kom till mig, kom till mig, kom till mig!

N:o 71. LILJAN I DALEN.

III.

D
Uti dalens famn,
G A
Vid den lugna hamn,
D A
Växte liljan så fager och skön.
D
Skild från verldsbullrets larm,
G
Smekt af vårsolen varm,
D A D
Stod hon klädd i en vårmantel grön.

Liten liljeknopp Slog sitt öga opp,
Mot den molnfria himmelen blå.
Morgonrodnaden brann,
Daggens perla försvann,
Sångarskaran en drill hördes slå.

Skön stod liljan der, Skön den drägt hon bär,
På den plats hon af skaparen fått.
Ingen ovän hon hör
Ingen sorg henne stör
Hennes lofsång mot himmelen gick.

Mången fogel fri, Flög der lätt förbi,
Mången stormvind i fjerran drog bort.
Bäckens sorlande än
Sjöng en sång för sin vän,
Liten lilja din sällhet blir kort.

Örnen svingar sig, På en luftig stig,
Fick se liljan i undangömd dal.
Vill du följa mig åt,
På min luftiga stråt?
Så ljöd frestar'ns förföriska tal.

Nej sad' liljan jag Finner ej behag,
Att som du fara verlden omkring.
Dalen är mig så kär,
Skapar'n stälde mig här,
Far du stolte och se dig omkring.

Örnen flög sin kos, Upp till alpens ros,
Men kom åter till dalen igen.
Liten lilja du är,
Allt för skön att stå här,
Kom, jag bär dig på färden min vän.

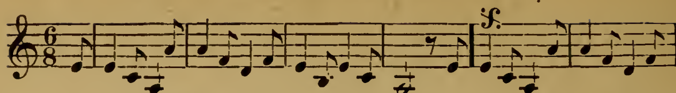
Tack, men jag kan ej, Lemna dalen nej,
Ty min skapare stälde mig här.
Ingen skönhet så stor,
Fins på jorden, jag tror
Som den dal som min skapare klä'r.

Örnen fjerran drog, Och åt liljan log,
En gång skall du mig följa till slut.
Nästa morgon som gryr,
Till dig kosan jag styr,
Hvad jag täljer skall mana dig ut.
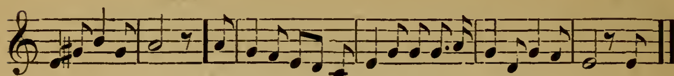
Dagen inne var, Solen lyste klar,
Örnen talte till liljan så väl.
Om den skönhet och glans,
Som i verldshvimlet fans,
Och vår lilja blef frestarens träl.

Skapar'n glömdes bort, Upp till kullen blott,
Fördes liljan och färden gick fort.
Men den färden var nog,
Liten lilja hon dog,
Ty mot skaparens vilja hon gjort.

Du som hört min sång, Må du ej en gång,
Blifva fångad i frestarens garn.
Utan blif på den plats,
Der dig Fadern har satt,
Blif du ett af hans lydiga barn.

Fine. *D. S.*

I.

A m. D m.
En stackars fattig indian,
E Am.
Ett skogens vilda barn.
A m. D m.
Allt från sin ungdom bunden hårdt,
E A m.
I afgrundsfurstens garn.
S C
En gång utaf en missionär,
S C
Fick höra lifvets ord;
A m. D m.
Och i hans hjerta sjönk det ned,
E A m.
Som regn i törstig jord.

Om Herren Jesus hörde han,
Så underbara ord,
Hur han Guds Son från himlen kom,
Hit ned på denna jord.
Hur här han gjorde alla godt
Den milde Frälsaren;
Hur han för oss på korset dog,
Och se'n stod upp igen.

Der stod den stackars indian,
Utaf beundran stum.
För honom ock det talet blef,
Ett evangelium.
Hvad ville han den Frälsaren,
Väl gifva denna stund;
Men allt han egde var ju blott,
En bössa och en hund.

Och bössan fast för honom den,
Så oumbärlig är;

Han utan tvekan tar och strax,
Till missionären bär.
Och frågar då må'n ville Krist,
Den gåfvan ta emot;
Den är mig kär dock lägger jag,
Den villigt för hans fot.

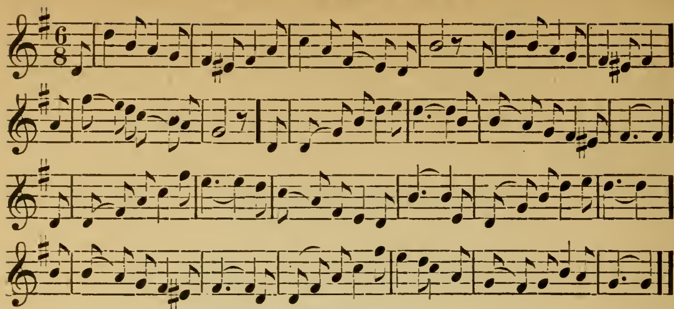
Men missionären svarade,
O, nej min vän, o, nej!
Den gode herden Jesus Krist,
Den gåfvan tager ej.
Då stammar fram vår indian,
Månn' han min hund vill ha?
Nej, lyder svaret Frälsaren
Ej heller den vill ha.

Han nu beundrar i sitt sinn',
På marken sitter ned;
Och för sig sjelf han mumlar fram,
Jag har ju intet mer.
Dock ljusnar på en gång hans blick,
Bebådar frid och hopp;
Och blixtsnabb med ett väldigt språng,
Från marken far han opp.

Med oro kastar han sig ned,
För missionärens fot,
Månn' stackars fattig indian,
Den hvite Krist tar mot?
Så frågar han och länge ej,
Han vänta får på svar;
Ja, lydde svaret Frälsaren,
Den gåfvan tar emot.

Ja, pris ske Gud den herden god,
Som dog för sina får;
Och ifrigt söker än i dag,
De som långt borta gå.
Han tog den röde mannen mot,
Och frälsade hans själ;
Nu sjunger och vår indian,
Af hjertat, allt är väl.

N:o 73. BLODSKÄLLAN.

I.

En källa flödar djup och klar
Från korsets helga fot,
Och snöhvit tvår den en och hvar,
Som söker der få bot.

KÖR. I blodet rening är, som Tvår mig hvit och skär;
Ty källans purpurflod Är Jesu dyra blod.
Det göts på korsets stam Utaf Guds milda Lam,
På det att du och jag, Må stå förutan fläck en dag.

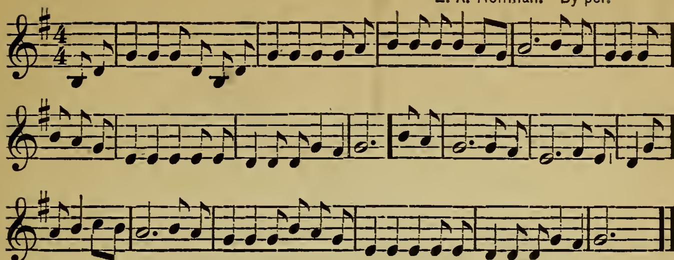
När synden brände själ och håg,
Jag fram till källan gick,
Och af dess rika, friska våg
Ett evigt lif jag fick. KÖR.

Min synd, som mer än blodröd var,
Uti dess våg försvann.
Och om jag än till djupet far,
Min synd jag mer ej fann. KÖR.

Ej under då om jag här står
Och prisar källan god,
Då alla mina syndasår
Fått läkdom i dess flod. KÖR.

Så kom då hit, hvem du än är,
Som känner syndens nöd!
Ty äfven du får rening här
Och kraft i öfverflöd. KÖR.

E. A. Hoffman. By per.
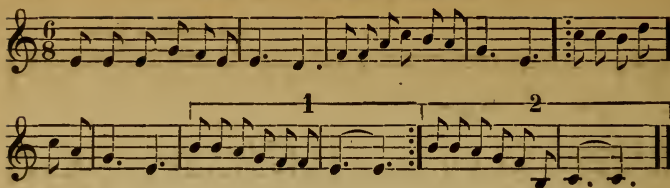

III.

G
Har du gått till Jesus att bli ren från synd,
D
Är du tvagen i Lammets blod?
G C
Kan du trösta på Guds nåd i denna stund,
G D G
Är du tvagen i Lammets blod?
G C
Kör. Är du ren, hvit och skär?
G D
Är du tvagen i Lammets blod?
G C
Är din klädnad fläckfri, är den hvit som snö?
G D G
Är du tvagen i Lammets blod?

Vandrar du i ljuset med din Mästare,
Är du tvagen i lammets blod?
Har du frid och hvila hos din Frälsare,
Är du tvagen i Lammets blod? Kör.

När din brudgum kommer, är din klädnad ren,
Ren och hvit uti Lammets blod?
Är du då väl passande för himmelen,
Är du tvagen i Lammets blod? Kör.

Är du ännu oren, o bekänn din skam,
Och blif tvagen i Lammets blod!
Kom till Jesus, han är nu vårt Påska-Lam!
Är du tvagen i Lammets blod? Kör.

I.

C S
Jesus ditt namn vill jag prisa,
C
Du som har lossat min tunga,
F C
‖: Ty blott om dig vill jag sjunga,
S C
Lär mig att lofsjunga dig! :‖

Träldomens tid är förgången,
Friden nu bor i mitt hjerta,
‖: Nåden fördrifvit all smärta,
Lycklig i Jesus jag är! :‖

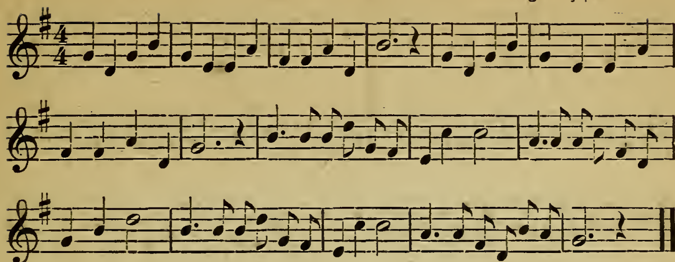
Glad vid min harpa jag sitter
Under den eviges skugga,
‖: Kärlekens regnskurar dugga
Midt i min frigjorda själ. :‖

O att, min Jesus, jag kunde
Dig för all verlden beprisa;
‖: O, att båd' dårar och visa
Visste hur ljuflig du är! :‖

Ångsliga hjerta som lider,
Tänk på din Jesus och bida
‖: Tätt vid hans huldrika sida,
Snart han dig gläder igen! :‖

När mina dagar försvunnit
Här på den ödsliga stranden,
‖: Far jag till himmelska landen,
Bättre der klingar min sång! :‖

A. L. Skoog. By per.

III.

G C
Lofven Gud med glädjesång,
D G
Uti hans helgedom!
G C
Och i fästet af hans magt,
D G
Lofsjungen Herranom!
G C
Kör. Lofven Herren allt hvad anda har!
D G
Gif åt Gud din lofsång ren och klar,
C
För hans kärlek allom uppenbar,
D G
Sjung hans pris, Halleluja!
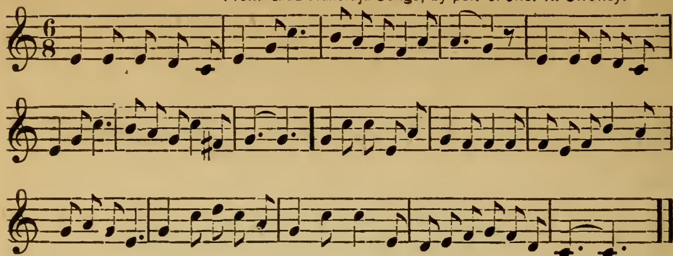
Lofven för hans gerningar,
Guds stora härlighet!
Hyllen med en värdig sång,
Guds höga majestät! Kör.

Lofven med basuners klang,
Och cittrans, harpans ljud!
Ja, till puka, strängaspel
Och flöjt, lofsjungen Gud! Kör.

Lofven med cymbalers klang
Välljudande och klar!
Allt lofsjunge Jehova!
Allt, allt hvad anda har! Kör.

N:o 77. SE PÅ JESUS!

From Glad Halleluja Songs, by per. of Jno. R. Sweney.

I.

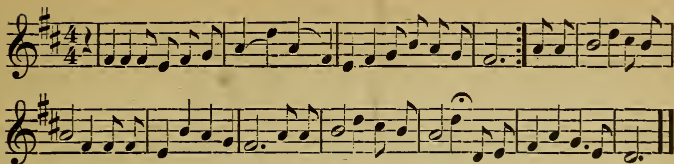
C
Se på Jesus, o, se och lef,
S C
Ej annat hopp fins hä-r.
C
Blott en blick ger dig evigt lif,
S D G
Ej annat hopp fins här.
C S
KÖR. Fäst ditt öga på Kristus nu!
C
Till honom se upp Till honom se upp!
F C
Fäst ditt öga på Kristus nu!
S C
Till honom se upp och blif frälst.

Själ, vår Jesus din bön hör till,
Ej annat hopp fins här.
Med sitt blod han dig rena vill!
Ej annat hopp fins här. KÖR.

Om hans kärlek så fri du flyr,
Ej annat hopp fins här.
Evigt borta din själ då blir,
Ej annat hopp fins här. KÖR.

Fäst ditt öga på Kristus nu,
Ej annat hopp fins här.
Bed om nåd med all kraft tills du
Eger det hoppet här. KÖR.

N:o 78. GODE HERDE, LED OCH BÄR OSS.

III.

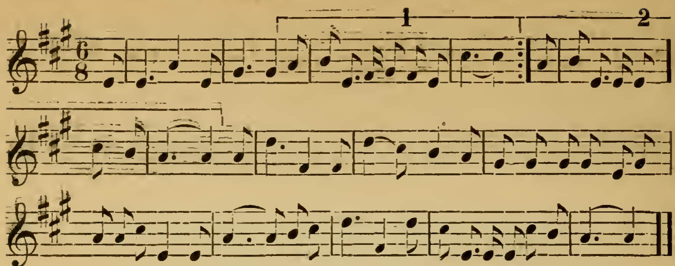
D
Gode herde, led och bär oss,
A D
Lys oss med ditt klara ord.
D
Uti nödens stund blif när oss,
A D
Duka oss ditt rika bord.
—— G D
Dyre Jesus, dyre Jesus,
A D
Vårda sjelf din egen hjord!
—— G D
Dyre Jesus, dyre Jesus,
A D
Vårda sjelf din egen hjord!

Du rår om oss, o, så tag oss
Sjelf om hand i nöd och strid;
Gå vi vilse, Herre, drag oss
Åter hem och var oss blid.
‖: Dyre Jesus, dyre Jesus,
Hör oss, hjelp oss, gif oss frid! :‖

Du vill oss ju ej förkrossa,
Fast vi syndat mot dig så;
Du har nåd att oss förlossa,
Kraft att rena oss också.
‖: Dyre Jesus, dyre Jesus,
Bittida till dig vi gå. :‖

Tidigt lär oss dig att söka,
Tidigt göra ditt behag,
Och vår tro och kärlek öka,
Mer och mer för hvarje dag.
‖: Dyre Jesus, dyre Jesus,
Sist oss alla till dig tag! :‖

N:o 79. SNART HEMMA HOS HERREN.

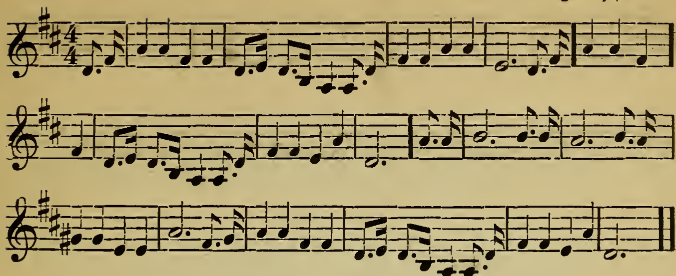

I.

A *E*
Snart hemma hos Herren
A
Vi hafva vår boning till sist,
A *E*
Der skola vi alla
A
Befrias från sorger och brist.
D *E*
Der skola vi vandra,
A
På gator af guld under palmernas sus.
D
Instämma i sången
E *A*
Som liknar ett dånande brus.

Snart hemma hos Herren
Jag aldrig skall fälla en tår.
Han torkar dem alla
Han läker hvart svidande sår.
Och der skall jag sjunga
Om aldrig jag här kunnat höja en sång.
Till klingande harpor
Den sången skall ljuda en gång.

Snart hemma hos Herren,
Jag evigt hos honom får bo.
I verklighet bytes —
Så härligt min vacklande tro.
Jag skådar då Jesus,
Och ser ju hans anlet' så strålande klart
O, Herre, mig hemta —
Till hemmet i himmelen snart!

A. L. Skoog. By per.

III.

Capod'astro på 2dra bandet.

O, jag har en vän, som älskar mig,
Är mig alla dagar när.
Han mig troget följer på min stig,
Han är alla dagar när.
KÖR. Han är när, alltid när
Sina svaga vänner här,
Alla dagar intill verldens slut
Herren Jesus är oss när.

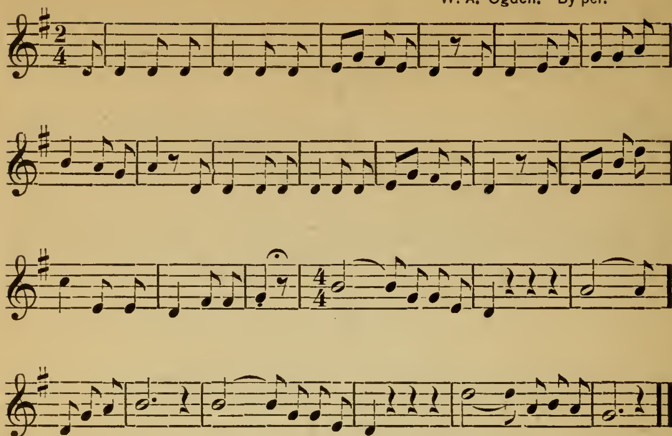
Fast mitt öga ej kan se min vän,
Han är alla dagar när.
Och i tron jag hör hans hviskning än.
"Jag är alla dagar när." KÖR.

Det gör lyckans dagar gladare,
Han är alla dagar när.
Och i nödens stund hur godt att se:
Han är alla dagar när. Kör.

Vid hans löfte hvilar jag så säll,
Han är alla dagar när.
Och jag nalkas trygg min lefnadsqväll;
Han är alla dagar när. KÖR.

N:o 81. HVITARE ÄN SNÖ.

W. A. Ogden. By per.

III.

G C G
Ej räds lilla hjord, ljuder Frälsarens röst,
D
Dig Fadren vill gifva sitt rike — hvad tröst.
G C G
O, må ingen synd här befläcka dig då,
C D G
Ty min lilla hjord mer än snöhvit skall gå.
G D G
KÖR. Hvitare än snö, Hvitare än snö,
G D G
Hvitare än snö, Hvitare än snö.

Mer hvita än snö, och som solstrålen klar,
Ty Kristus är brunnen, som all synd bortta'r.
O, syndare låt honom bördan din få,
Och in till de nio och nittio gå. KÖR.

Du får som i öknen förirrat din stig,
Dig herden uppsökte och räddade dig.
Ett jubel kring bergen genljudande går,
Nu vänner och grannar, jag funnit mitt får. KÖR.

